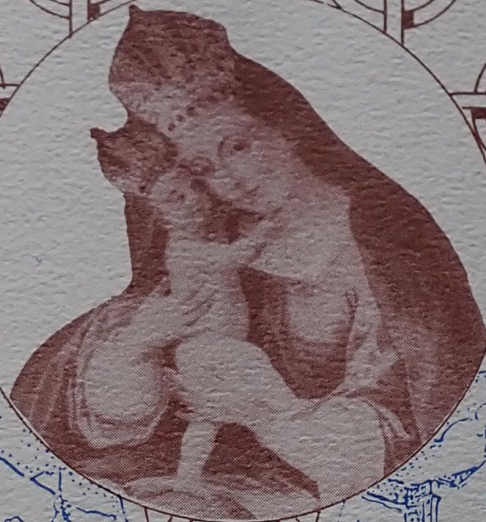

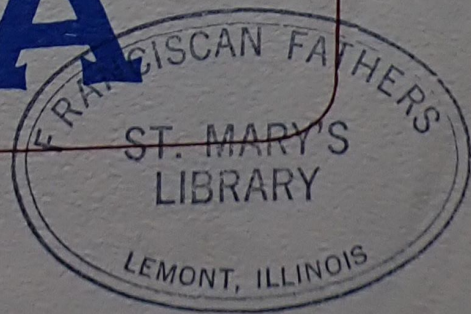
* AVE *

Svetlic

MARIA

OKTOBER 1951.

Ave Maria

Nabožni slovenski mesečnik

VSEBINA

Rožni venec /ljudske pesmi/	289
Moj rožni venec - F.T.	291
Frančišek in Kralj /pesem/ p.K.	293
Naš novi blaženi - P.Odilo	294
Mati nedolžna - P.Kazimir	298
Samostanski poklic - P.Aleksander	301
Po kraljestvu križa -	306
Maria Goretti - Prevaja p.Odilo	308
Oktobrska nedelja /pesem/Lado Piščanc	310
Marija nas vabi... ..	311
Oktobrski cvetki - P.Odilo	312
Lemontski odmevi	314
Imena izžrebancev medenega piknika	316
Kramljanje na zapečku	317

Urejajo in izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

v Združenih državah ameriških

Glavni urednik - Editor: Fr. Martin Stepanich OFM

Upravnik - Business Manager: Fr. Cyril Shircel OFM

*

Naslov - Address: AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

Telephone : Lemont 873

*

Naročnina - Subscription rate: Za U.S.A. in Kanado \$ 2.50 - Za inozemstvo \$ 3.00

*

Naročnina je Tvoj dar slovenskim fantom,
ki se v lemontskem semenišču pripravljajo
na duhovniški poklic.

Naročnikov in dobrotnikov se lemontska frančiškanska
družina spominja pri dnevni molitvah, zlasti pri
svetih mašah.

*

Printed by AVE MARIA PRESS, Lemont, Illinois

*

Published once monthly - twice in October - by the Slovene Franciscan Fathers,
Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the
act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided
for in section 1103, act of October 3, 1917. - Authorized July 14, 1945.

Veseli del

Kraljica venca rožnega,
naj celi svet ti hvalo da!
Devica čistega rodu
spočne nebeškega Sinu.

Kraljica venca rožnega,
naj celi svet ti hvalo da!
K Elizabeti čez gore
Marija z božjim Sinom gre.

Kraljica venca rožnega,
naj celi svet ti hvalo da!
Devica čista nam rodi
Odrešenika vseh ljudi.

Kraljica venca rožnega,
naj celi svet ti hvalo da!
Marija Mati milostna
daruje v templju Jezusa.

Kraljica venca rožnega,
naj celi svet ti hvalo da!
Marija Mati ljubljena
je v templju našla Jezusa.

Častitljivi del

Raduj, nebeška se Gospa,
Kraljica venca rožnega:
Tvoj Sin častit od mrtvih vstal,
premagal greh in smrt končal.

Raduj, nebeška se Gospa,
Kraljica venca rožnega:
Tvoj Sin častit v nebesa gre,
da nam pripravi sedeže.

Raduj, nebeška se Gospa,
Kraljica venca rožnega:
Tvoj Sin s prestola večnega
nam pošlje Svetega Duha.

Raduj, nebeška se Gospa,
Kraljica venca rožnega:
Tvoj Sin te je v nebesa vzel,
zbor angelov te je sprejel.

Raduj, nebeška se Gospa,
Kraljica venca rožnega:
Tvoj Sin te, vseh nebes Gospo,
je kronal s slavo in častjo.

Žalostni del

Lepa Roža, Mati božja,
Marija sedem žalosti!
Ljubi Jezus, kje si hodil?
Ljubi Jezus, kje si bil?
Tam na vrtu sem jaz klečal,
sem krvavi pot potil.

Lepa Roža, Mati božja,
Marija sedem žalosti!
Ljubi Jezus, kje si hodil?
Ljubi Jezus, kje si bil?
Tam pri stebru bil privezan,
sem krvavo bičan bil.

Lepa Roža, Mati božja,
Marija sedem žalosti!
Ljubi Jezus, kje si hodil?
Ljubi Jezus, kje si bil?
Tam pred rablji sem jaz stokal,
ko sem s trnjem kronan bil.

Lepa Roža, Mati božja,
Marija sedem žalosti!
Ljubi Jezus, kje si hodil?
Ljubi Jezus, kje si bil?
Tam po mestu in po gori
sem jaz nosil težki križ.

Lepa Roža, Mati božja,
Marija sedem žalosti!
Ljubi Jezus, kje si hodil?
Ljubi Jezus, kje si bil?
Doli sem jaz šel v predpekel
in sem duše vzel v nebo.

/Slovenske ljudske pesmi
o roženvenskih skrivnostih/

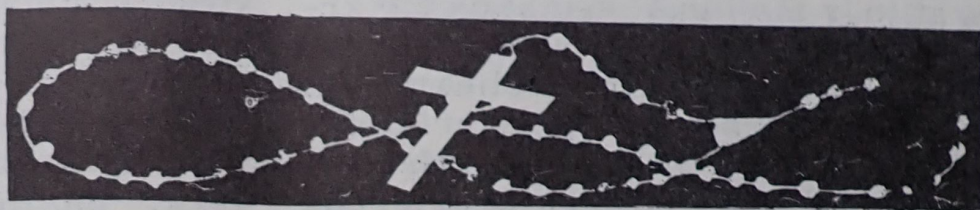

"JAZ SEM GOSPA SV. ROŽNEGA VENCA. PRIŠLA SEM SVARIT
VERNIKE, NAJ SPREME NE SVOJE ŽIVLJENJE. . . "

Marijine besede v Fatimi, dne 13. oktobra 1917.

Moj rožni venec

Oktober 1951.

V rokah ga držim in premišljujem... Neznatna stvarca: križec in nekaj lesenih, obrabljenih jagod, ki so povezane v venec! Zakaj neki mi je tako dragocen in svet? - Poslušaj!

F. T.

življenje. Sram bi me bilo, ko bi bil brez njega. Pa ne morebiti iz praznoverja. Blagoslovljen je. Ko sveta Cerkev blagoslavlja molke, prosi, naj pride nanje moč Sv. Duha, "da se bo vsakdo, ki ga bo s seboj nosil ali ga molil ali na svojem domu hranil, rešil pred vsakim sovražnikom in vsako nezgodo..." Zvest tovariš mi je, ki me brani. Pa tudi pomočnik je. Pomaga mi Marijo vredno in zbrano častiti. Z njim si izprosim njeno pomoč zase in za druge. Ključ mi je k Srcu Marijine-mu in k božjim zakladom. Pa tudi tolaži me. Kadar sem v stiski ali se me loteva potrnost, sežem po njem. In nikoli zaman. Bolan sem bil. V tistih kot večnost dolgih nočeh brez spanja in brez počitka si ti edinibel del ob moji strani, mi kratil in bogatil čas. Temu prijatelju lahko zaupam. Ne bo me izdal, ker je priča najglobljih srčnih skrivnosti, ki jih zaupamo le božjemu Srcu v molitvi. Ko bi me prehitela nagla smrt v tujini in bi nikdo ne vedel, kaj in kdo sem, naj rožni venec, ki ga bodo našli pri meni, priča o moji veri in ljubezni do Marije!

*

*
Ljub spominek. - Moj molek ima svojo zgodovino. Dobil sem ga po svoji rajni materi. Mnogo let ga je rabila, nešteto rožnih vencev na njem zmolila. Podnevi, pa tudi ponoči, ko od skrbi ni mogla spati. Vse nas je zredila in vzgojila ob rožnem vencu. Ko so njegove jagode v topli molitvi drsele po zdelanih prstih, so odločevale našo usodo. "Nič ne bodi žalosten," mi je mati nekoč rekla ob slovesu, "dokler še morem moliti, sem ti vedno bližu!"

Zato smo ji ga ovili okoli rok, ko je ležala na smrtni postelji. Križ kot zastavo, molek kot orožje. Zdelo se nam je, da ga še mrtva v večnosti moli za nas. Ko pa smo jo položili v krsto, sem si ga vzel v spomin in nadomestil z drugim. Saj menda zato ne bo huda name. Spominek mi je nanjo in opomin k molitvi, ki jo je sama tako rada molila in nas otroke moliti učila. Z njenih ustnic je prešla na naše in mi jo bomo predali drugim... od roda do roda, Mariji v slavo.

*

Zvest tovariš. - Vedno ga nosim pri sebi. Nerazdružljiva sva. Prav nič se ga ne sramujem. Koliko velikih mož je vedno spremljal skozi

Lepa knjiga. - Svojevrstna knjiga je ta moj molek! Preprost je, a vsebina je bogata. Kolikor jagod, toliko strani. Debelejša zrna so veliki naslovi. Služi mi kot premiš-

ljevalna knjiga. Zaprem oči in jo z dušo prebiram. Skrivnost za skrivnostjo hiti mimo mene...vesele...žalostne...častitljive... Obstanem zdaj pri eni, potem pri drugi, da se poglobim v njeno vsebino. Tako se vrstijo v moji duši vse največje krščanske resnice. A ne suhoparno, ampak živo, v podobi Zveličarja, ki jo gledam pred seboj, kakor jo odseva duša Njegove presvete Matere. Saj ni nikdo tako globoko in prisrčno premišljeval in doživljal življenja Gospodovega kakor ona, ki je bila vsemu neposredna priča. Tako mi postaja molek knjiga življenja. Za življenje potrebujem zgleda... čistosti...potrpežljivosti... Pa tudi tolažbe, poguma, veselja. To vse pa najdem v rožnem vencu, ko doživljam in urejam svoje vsakdanje življenje v luči njegovih skrivnosti.

Pa tudi najljubša molitvena knjiga mi je moj molek. Saj ni lepših molitev kakor je vera, očenaš, zdravamarija, čast bodi... Božje so po svojem izvoru, posvečene posrcih in ustnicah, ki so jih molile. Koliko stoletij že prebira človeštvo to knjigo in je še ni prebralo! Koliko nauka, tolažbe in moči je iz nje zajelo! Najdem jo v rokah preprostega delavca in učenjaka. Prebira jo droben otrok, ki komaj stopa v življenje; pa tudi starka, ki v zapečku čaka na smrt. Iz te knjige bom še vedno zajemal vero, upanje in ljubezen, četudi bi mi v starosti odpovedale oči, vsaj dokler bodo mogli prsti otipavati jagode na rožnem vencu.

*

Rožni venec ni le za ženske in otroške roke, ampak je tudi molitev katoliških mož...

Močno orožje. - Življenje je boj. Tako tudi duhovno življenje. Boj proti zmotam in grehu, boj za krepkost in svetost. Tu potrebujem orožja. Pripravno mora biti, preizkušeno, zmagovito. Našel sem ga v rožnem vencu. Odkar se borim na bojišču duhovnega življenja in apostolskega delovanja, sem z njim premagal skoro vse ovire. Ni čuda! Vera, molitev in milost so tri nepremagljive sile. Molitev svetega rožnega venca jih budi.

To je molitev žive vere. V njem je lepo združeno premišljevanje in ustna molitev. Ta molitev razodeva zaupanje in vztrajnost onega, ki jo opravlja. Saj je rožni venec ena daljših molitev in večkratno ponavljanje

zdravamarije jasno priča o vztrajnosti, kateri je Bog obljubil, da jo bo uslišal. Predvsem pa je rožni venec molitev k Materi božji, katere moč je tako silna proti hude-mu duhu in katere prošnja je vsemo-gočna pri Bogu. Zato je sveta Cerkev s tem orožjem v rokah izvojevala največje zmage proti Turkom, proti krivovercem; in bo jih izvojevala, to trdno upamo, tudi proti sodobnemu sovražniku: brezbožnemu komunizmu. Nasprotniki kujejo in vihte svoj meč kot objestni Goljat. Naše orožje je molek, ta prača Davidova: neznatno orožje, ki pa dobro zadeva. Gre le za to, da se trajno v njem urimo in da nam Bog vodi roko.

Vse to in še mnogo več mi je torej moj molek. Zato mi je tako dragocen in svet. Kar pa mi je bil doslej, mi bodi še v bodoče:

ljub spominek na verno mater, ki me je nanj učila moliti;
zvest tovariš, ki me bo vedno in povsod spremljal v življenju;
lepa knjiga, iz katere se bom učil verovati, moliti in živeti;
močno orožje v boju za lastno posvečenje in za zmago svete Cerkve.

Ko me bo pa bolezen položila na smrtno posteljo, dajte mi ga v roke, da mi bo tudi ključ do rajskih vrat!

Francišek in Kralj

Čez ramo se mu spušča borna halja,
ves mu veder je obraz in smehljajoč.
Skozi vriskajoči gozd gre pevajoč:
"Čujte me, glasnik sem vèlikega Kralja!"

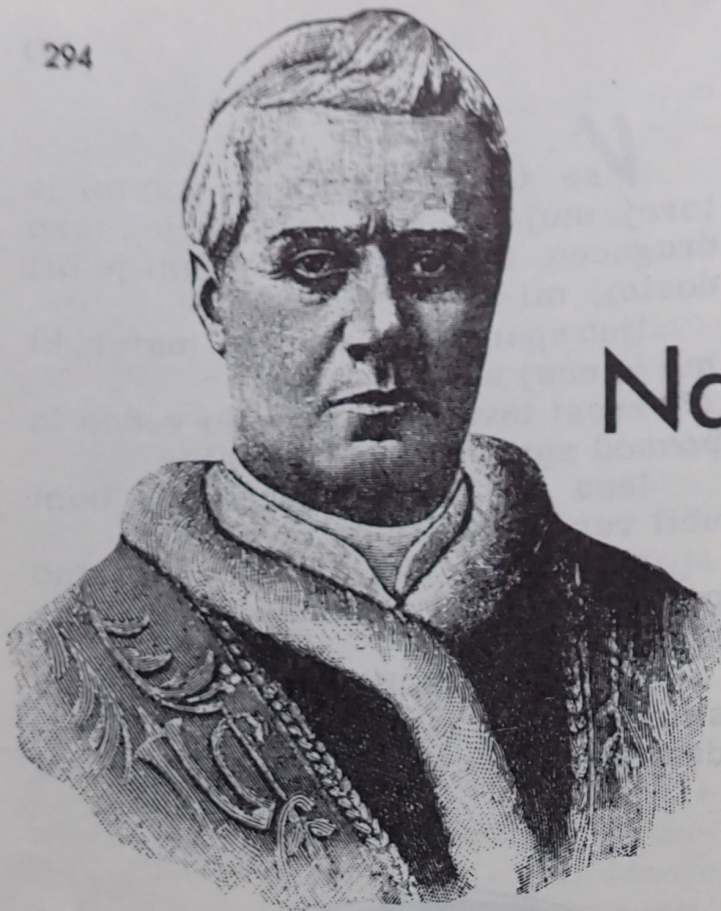
Kamor koli pride, vnet ponavlja:
"Klanjam se ti, Kristus v hostiji presveti,
ki za nas si moral toliko trpeti.
Kralj neskončni, moja duša te pozdravlja!"

Pot njegova je brezkraina dalja;
z njim gre cela truma bratcev in sestic:
vetrc in oblaček, vonj cvetic in pesem ptic.
To je sladka pot do vèlikega Kralja.

Na večer končal je svojo pot...
Zdaj na Srcu božjem že počiva
in plačilo Kralja kraljev vživa. -
Kako si ti neskončno dober, moj Gospod!

P. Krizostom ofm

Pij. P. X.

Papeževa hrana je bila kaj preprosta in siromašna! Samo pet lir je dovolil dnevno za hrano, med tem ko je njegov prednik Leo XIII. dovolil osem lir.

Nekoč je rekla Piju X. neka gospa: "Vsi govore, da ste svetnik." Papež se je smejal in odvrnil šaljivo: "Povej vsakemu, ki bo to govoril, da se motijo samo v eni črki! Moje ime je Sarto, ne Santo!" Santo se namreč pravi po italijansko: svetnik.

Pij X. je bil mož dela. Bil je takrat 68 let star, ko je bil izvoljen za papeža--bil je torej rojen leta 1835.--pa je bil menda ravno zaradi dela še v svojih 68ih letih močan in zdrav. V Vatikanu so imeli že takrat električno dvigalo, za bolehne in starejše ljudi, toda papež tega dvigala skoraj nikoli ni rabil. Posebno v svojem načinu življenja, ko je moral službeno toliko sedeti, je

uporabil vsako priliko, da je hodil peš. Nekega dne, ko je bilo zelo vroče, se je odločil, da stopi na dvigalo in dva moža njegove straže sta na vso moč hitela po stopnicah,

AVE MARIA

Naš novi blaženi

P. Odilo ofm

da bi mu pomagala in bila na uslugo, ko bo stopil iz dvigala. Izstopil je v tretjem nadstropju. Dospela sta res prej kot dvigalo in sta se vsa brez sape postavila k vratom dvigala. Papež pa jima reče: "Otroka, saj ni bilo treba tako hiteti v tej vročini! Zakaj se nista peljala? Vidita, danes celo jaz rabim dvigalo!"

Ko so se papeževe sestre nase-lile v Rimu, nekateri niso bili zadovoljni. Znano je bilo, da Sartojevi niso nič prikrivali svojega nizkega stanu, ne v svojem obnašanju, ne v svoji obleki. Rimski grofje in njih žene kontese, vsi so mislili, da se bodo papeževe sestre prilagodile rimskim šegam in navadam, saj jih bo papež gotovo dvignil v viteški stan.

Ko so papežu to povedali, ni bilo nič vznemirjen, temveč mu je bilo to v zabavo. "Napravil sem jih za papeževe sestre. Kaj drugega naj za nje storim? Saj takega odlikovanja nima nobena Rimljanka, kot moje sestre!" je odgovoril.

Toda rimske dame se niso dale tako hitro ugnati. Vsaj nekoliko bi lahko papeževe sestre vendar spremenile svojo podeželsko modo! Neka dama jih je pregovorila, da so nataknilo na glavo klobuke najnovejše pariške mode namesto beneške rute ali šala, ki so jih doslej nosile. Toda to je bilo razžaljenje za brata papeža, ki ni hotel spoznati svojih sester v pariških klobukih. Ko so ga v teh klobukih obiskale, jih je brat gledal kot tujke, toda ko jih je spo-

Oktober 1951.
 znal, jim je rekel: "O, kako zoprno izgledate v teh klobukih, moje drage! Ne vidim jih rad na vaših glavah. Vedno se mi zdi, kadar vas vidim v rutah, da imam pred seboj košček ljubljene doma, ki ga ne bom nikdar več videl." Saj je znano, da so papeži bili dolga leta jetniki v Vatikanu. Odkar je italijanska vlada zaplenila papeževo državo, papeži niso nikdar zapustili Vatikana. -- Sestre so na skrivnem še nosile pariške klobuke, kakor pravijo. Toda samo po mestu. Pred svojega brata papeža pa so vedno prišle v rutah. In rimske dame so morale biti zadovoljne s samo polovično zmago.

Leo XIII., ko je bil papež, se ni dosti brigal za cerkveno glasbo. Tudi o Don Perosijevih skladbah in o Palestrinovih latinskih mašah ni dosti rekel, le takrat je latinsko mašo pohvalil, če je bila kratka. Toda papež Pij X. je bil ravno nasprotno: zelo se je zanimal za cerkveno glasbo.

V jeseni leta 1903. je bil poklican v Vatikan slavni francoski glasbenik Kamil Bellaigne. Papež je govoril z njim, kako mu leži na srcu cerkvena glasba, cerkveno petje. "Pomisli," je rekel papež glasbeniku, "v Mantovi je nekoč organist v cerkvi igral: O Norma ai tuo ginocchi...". In je papež začel gosti melodijo. In potem je rekel smeje se: "Pa nikdar ljudem ne povej, da je papež žvižgal arijo iz opere! Toda povej mi natančno, kaj boš storil, ko sem te poklical, da pomagaš reformirati cerkveno glasbo?"

"Dragi sveti oče!" pravi Bellaigne, "kar bi želel je to, da bi Vaša Svetost govorila in pisala o cerkveni glasbi vsemu katoliškemu svetu, kot se je to zgodilo pred leti v Benetkah."

Papež je za nekaj trenutkov pomolčal, nato pa je odločno rekel: "Da, to se mora zgoditi, pa še kmalu! Poseben odlok bom napisal in izdal

v tem pogledu! Toda za enkrat nikomur ne govori o tem, kajti glede tega bomo imeli vojno!" In je še dostavil: "Več vojskà kot eno!"

Ko se je glasbenik K. Bellaigne dvignil, da bi odšel, mu je sveti oče rekel: "V šestih tednih bom vse pripravil. Upam, da bomo nekaj pametnega ukrenili v tem oziru, ker hočem, da bi molitev mojega ljudstva počivala na lepoti."

Šest tednov po tej obljubi (dne 22. novembra 1903., na praznik patronne cerkvene glasbe sv. Cecilije) je sveti oče izdal odlok "Motu proprio" o cerkveni glasbi. Znano je, da imajo vsi papeški odloki ali okrožnice ime po prvih dveh začetnih besedah, na primer: "Quadragesimo anno", ali "Casti connubii"... tukaj "Motu proprio", kar pomeni: Gnan po lastnem nagibu. In res je ves dolgi odlok spisal papež čisto sam, brez pomoči od kogar koli. Odlok govori jasno in odločno, da mora biti cerkvena glasba sveta, dostojna, biti mora res prava umetnost, biti mora univerzalna, splošna. Prvič so bila dana pravila, neke vrste uradni zakonik za cerkveno glasbo.

Že dolgo časa je sveta Cerkev

Pij X.

v
 vatikanskih
 vrtovih

pogrešala splošnega cerkvenega zakonika. Marsikaj je bilo treba popraviti in marsikaj novega sprejeti. Ko je bil papež sam še sredi dela pri odloku za cerkveno glasbo, je že poklical v Vatikan Msgr. Petra Gasparrija, da bi z njim razpravljal o perečem vprašanju cerkvenega prava. Msgr. Gasparri je bil takrat eden najboljših pravnikov, ali kakor pravimo po cerkveno: kanonistov.

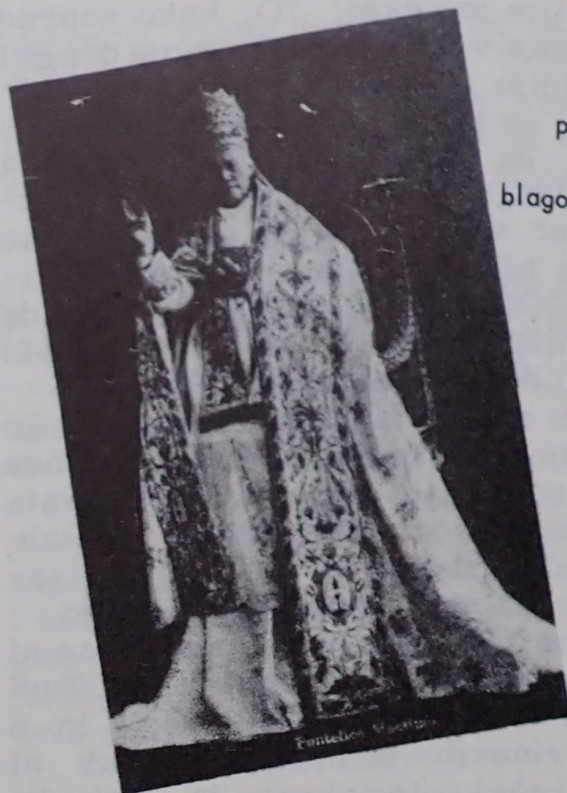
Samo eno vprašanje je stavil papež Gasparriju: "Ali bi bilo mogoče zbrati krog strokovnjakov, ki bi storili vse potrebno, da se izda novi cerkveni zakonik?"

"Da, sveti oče! To bi pomneilo sicer velikansko delo in bi vzelo nekaj let. Toda zgodi se lahko."

"Dobro torej!" je odgovoril papež. "Kar začnimo!" Meseca junija leta 1908. je izdal apostolsko pismo o preosnovi rimske kurije in o reviziji kanonskega prava. Komisija je natančno razdelila dolžnosti posameznih kongregacij. Vsaka kongregacija je dobila jasno določeni delokrog, da ne bo v bodoče nobenega dvoma ter zavijanja ter odlaganja aktov.

Leta 1905. in sicer dne 20. decembra je papež Pij X. izdal dolg in jasen odlok, ki je imel sledečo vsebino: "Pogosto in vsakdanje sveto obhajilo naj bo odprto vsem vernikom katerega koli stanu in katerih koli življenjskih razmer. Nihče naj ne bo oviran pri prejemanju obhajila, da je le v stanu posvečujoče milosti in ima pravi namen!"

Dokler ni papež Pij X. izdal ta razglas, so bila mnenja glede pogostega obhajila zelo različna. Ali naj se dovoli tedensko, ali mesečno, ali še bolj poredko? Vsak duhovnik je to drugače razlagal in celo danes nekateri starejši ljudje sprašujejo spovednika, kolikokrat smejo po sv. spovedi prejeti obhajilo. Nekateri so trdili, da je potrebno popolno razpoloženje, če se kdo hoče pribli-

AVE MARIA
Nekoč
je
kot
poglavar
Cerkve
blagoslavljal
svet...

žati oltarju. Drugi pa so seveda zastopali pravilno stališče. Mnogokrat je bilo popolnoma odvisno od župnika, koliko vernikov se je smelo približati obhajilni mizi. Pač po tem, ali je bil duhovnik janzenist ali ne.

Zdaj pa je prišel Pij X. z jasnimi navodili. Odlok pravi, da sveto obhajilo ni plačilo za naše čednosti, za našo svetost, temveč je zdravilo za naše slabosti in za skušnjave. Očiščuje nas vsakdanjih napak in nam pomaga v človeški slabosti, da se varujemo greha. Dosti je, če je človek prost smrtnega greha in da ima trdni sklep, da se bo v prihodnje greha varoval. Vsem duhovnikom je strogo naročil, naj razširjajo pogosto sveto obhajilo. Enako je papež Pij X. izdal dekret o zgodnjem prvem obhajilu in o pogostem obhajilu otrok. Po pravici ga smemo imenovati velikega papeža presvete Evharistije.

Neki Anglež je prinesel k privatni avdienci k Piju X. svojega štiri letnega sinčka. Otrok je od svojeha očeta korakal naravnost k papežu. Drug drugemu sta se smejala.

Take stvari se niso zgodile samo v neposredni papeževi bližini. Dveletni otrok nekega železničarja je imel meningitis, hudo bolezen, ki mu je pustila neozdravljive posledice. Starši so se odločili, da bodo pisali svetemu očetu, saj so k njemu pogosto hodili k spovedi, ko je bil še dušni pastir v Mantovi. Papež je staršem takoj odgovoril in jim naročil, naj ne izgubijo upanja in naj mnogo molijo. Že dva dni po prihodu papeževega pisma je otrok popolnoma ozdravil.

Bilo je več takih dogodkov, a Pij X. je prepovedal govoriti o njih. "Jaz nimam s tem nič opraviti," je včasih rekel v zadregi. "To je moč Petrovih ključev, ne moja!"

V septembru leta 1907. je sveti oče zopet izdal novo okrožnico in sicer proti zmoti modernizma. Ta okrožnica ni prišla nenadoma pred začudeni svet. Bil je že zadnji čas. Predmet so že leta obravnavali, toda zopet vsak po svoje in prišlo je do vrhunca, ko je Pij X. sedel na papeškem prestolu.

Če bi bila Cerkev modernizem sprejela, bi ne ostalo nobene dogme več. Vsaka verska resnica bi se lahko spreminjala po znanstvenikih in "zgodovinskih" dognanjih. Taka teorija bi privedla do razpada katoliške vere in sploh vsega verskega življenja.

Okrožnica pribije popolnoma jasno: kdor sledi modernizmu ali ga oznanja, ga mora takoj zapustiti, če hoče ostati član katoliške Cerkve. Velik vihar je nastal in veliko prahu se je dvignilo, ko je bila okrožnica objavljena. Okrožnico so imenovali: velika papeževa metla. Pij X. je to pričakoval in je zato čakal in odlašal tako dolgo, toda ko ni bilo drugega izhoda, je moral nastopiti. Dobro je vedel, da bo nekaj zakrknjenih in napuhnjenih ljudi zaradi tega obrnilo Cerkvi hrbet, morda celo večje število uglednih in zmožnih ljudi. Toda

Oktober 1951.

...zdaj pa
prosi
zanj
kot
blaženi.

"Koliko je fantek star?" je vprašal sveti oče.

"Štiri leta, Vaša Svetost," odgovori dečkov oče, "in upam, da bo v nekaj letih prejel sveto obhajilo."

"No, pa pogledjmo, koliko zna! - Otrok moj, povej mi, koga pa boš prejel v svetem obhajilu?"

"Jezusa Kristusa," odgovori brez strahu dečko.

"In kdo je Jezus Kristus?"

"Bog!" pravi otrok zaupno.

Papež je zdaj pogledal otrokovega očeta in rekel: "Pripelji otroka jutri zjutraj k moji sveti maši in mu bom sam podelil prvo obhajilo!"

K neki skupni avdienci je prišel mož, ki je držal v naročju otroka. Sinček je bil mrtvouden. "Dajte, da bom jaz držal otroka!" pravi sveti oče. Pij X. drži v naročju otroka in ga tesno stisne k sebi, medtem pa govori z drugimi romarji. Kar nenkrat zdrsne otrok iz papeževega naročja in steče po dvorani. Nenadoma pa obstane, gleda papeža, nato pa se zažene proti njemu, mu skoči v naročje in ga prisrčno objame.

pri zastrupljenju je treba večkrat žrtvovati roko, nogo ali celo oko, da ostane človek pri življenju. Žrtvovati je treba, pa četudi je roka še tako potrebna, enako noga ali oko.

Isto velja za današnje čase o zmoti in o brezbožni organizaciji komunizma. Nekateri mislijo, da

lahko ostanejo še katoličani, četudi soglašajo s komunizmom in ga celo podpirajo, ko naročajo komunistično časopisje. In vendar je jasno povedano in s prstom pokazano na to v papeških okrožnicah: Sodelovanje s komunizmom je pod izobčenjem prepovedano!

Konec prih.

MATI NEDOLŽNA

P. KAZIMIR OFM

adaljni biser v kroni Marijine časti in slave, ki ga opevamo v njenih litanijah, je njena nadangelska, popolna nedolžnost. "Mati nedolžna, prosi za nas!"

Ta naziv se glasi v latinskem izvorniku "Mater inviolata", kar v našem jeziku pomeni "Mati neoskrnjena" ali "Mati neomadeževana". Naš slovenski naziv bi se moral v latinščini glasiti "Mater innocens". Ta naziv opeva, da je bila Marija kljub svojemu materinstvu ne samo "Mati prečista", "Mati brezmadežna", temveč tudi "Mati nedolžna", to je: nedolžna kot otrok. To vidimo, če ta naziv primerjamo s prejšnjim. Zato je gotovo, da so sestavljalci Marijinih litanij s tem vzvikom hoteli opevati višek človeške čistosti: popolno nedolžnost v njeni duši in telesu, v vsej njeni osebnosti. Saj smo že rekli, da nazivi stopnjema opevajo Marijino dušno lepoto in drug drugega izpopolnjujejo.

Nedolžnost! - Kako je to nekaj

svetega že v vsakem človeku, povsod, kjer jo zaslutimo!

V pomladnem cvetličnem vrtu je toliko lepih cvetic, ki se ti zasmijejo, ko v krasnem sončnem jutru stopiš ven. Ena je lepša od druge. Med vsemi pa ti najprej ujame okobela lilija. Nehote se tvoj pogled ustavi na njej. Njena čista belina te očara, njen močni vonj te omami. Saj moraš stopiti k njej, da od blizu uživaš njeno krasoto.

O, sveta nedolžnost! O, blažena nedolžna duša, kako si dragocena, kako vabljava za vsakega človeka! Kako ljubimo otroka, v katerem jo vidimo! Nekaj svetega nam je in napolni nas nehote s spoštovanjem do tistega, v katerem jo slutimo. Neka blaženost nas napolni ob njem, neznan sila nas vleče k njemu. Ob njem se čutimo prečudno srečni, zdi se nam, da smo v bližini angela, ne človeka. Ne pravimo zastonj, da so zvezdice, cvetlice in pa nedolžno otroško oko edini trije biseri, ki si jih je padli človek rešil iz izgubljenega raja in si jih vzel v tolažbo na pot v dolino solza...

Oktober 1951.

Kako lepo nam je nedolžnost o-
pel naš pesnik Simon Gregorčič v
svoji "Pogled v nedolžno oko". Srce
se nam kar razneži, ko jo beremo
ali slišimo peti. Govori nam iz dna
duše. "Nedolžnega nežnega angela"
imenuje nedolžnega človeka ter ga
ljubko vabi:

...Le semkaj k meni sedi,
oko v oko mi gleda!
Pogled je čist, oko mirno,
v njem seva celo ti nebo
in meni v njem leskeče
odsev že davne sreče.
...Spominja me čarobnih let,
ko bil je v cvetju ves mi svet,
eneko vrtu v maji...

Vso lepoto, blaženost in srečo
nedolžnosti pa začuti človek v duši
prav šele takrat, ko jo izgubi:

Zgubljen je, oh, zgubljen moj raj,
ne smem, ne morem več nazaj,
zaklenjena so vrata,
proč, proč je doba zlata!

Pa če zaprt je sreče raj,
da gledam vanj, se zdi mi, vsaj
ko v tvoja zrem očesa
odprta v njih nebesa...

V resnici prekrasna slika člo-
vekovne nedolžnosti, ki ni samo v
popolni čistosti - človek je lahko
čist, a s tem še ne nedolžen - tem-
več v neki posebni brezgrešnosti, v
nepoznanju greha in vsega nizkotne-
ga, slabega: v otroški preprostosti
cele osebnosti. "Oko mirno, pogled
čist", ves svet mu je "v cvetju", ka-
kor "vrt v maju"...

In kako ta nedolžnost osrečuje
človeka! "Odprta vidim v njem ne-
besa", iz oči "odseva celo ti nebo"...
Ne, to se nam ne zdi človek, to je
angel. S temi nebesi pa je v srcu
tudi "nebeška sreča" kot v raj.

Taka je sveta angelska nedol-
žnost, lilija nedolžnosti že v vsakem
človeku.

O Marija, vodi me po nedolžni poti
in ob smrti pridi mi z Jezusom naproti.

Ko se je Bog Sin od vekomaj iz-
biral eno izmed vseh žena vseh ve-
kov, si pač ni mogel izbrati za svo-
jo mater drugačno, kakor "Mater
nedolžno". Izbral si je ženo, okra-
šeno ne samo z navadno lilijo člove-
kove nedolžnosti, ne samo z angelsko
nedolžnostjo, ampak z lilijo božje
nedolžnosti. Saj si ne moremo mi-
sliti, da bo izbral za svojo Mater sa-
mo nedolžno dekle. Ne! Ta izbrana
žena mora biti nedolžna tudi kot Ma-
ti, to se pravi: Mati, ki bo kljub
materinstvu ohranila svojo lilijo ne-
dolžnosti nepokvarjeno, neoskrunje-
no, neomadeževano - nedolžno. Vsa
blaženost, ves mir, vsa otroška
preprostost mora ostati v Njegovi
Materi tudi po materinstvu popolno-
ma nepokvarjena, ohranjena popol-
noma v najvišji, najpopolnejši meri.
Zakaj?

V njenem naročju bo učlovečeni
Bog preživel detinska leta, jo obje-
mal v otroški ljubezni, se kot človek
čutil srečen v njenih objemih. Toli-
krat jo bo gledal iz oči v oči, prav
od blizu, z obrazom na njenem obra-

zu. Smehljala se bosta drug druge-
mu, se otroško pristržno razgovarja-
la. Žvečila mu bo prve trde jedi in
mu jih dajala vnjegova božja usteca.
Kaj si jo za en sam trenutek more-
mo misliti drugače, kot nedolžno
Mater?

Soodrešenica bo Sinova. Sodelo-
vala bo pri delu, ko bo iskal duš v
triletne poučevanju. Vse bo gledalo
tudi nanjo. "Jesus je Sin Božji. Kak-
šna je Njegova Mati?" Ali ni to na-
ravno vprašanje, ki so si ga mno-
žice stavljale in iskale Marijo? Ho-
tele so na njej iskati dokazov resnice
Sinove trditve: "Jaz in Oče sva eno"
- Bog sem! Je mogla biti naša so-
odrešiteljica potemtakem drugačna,
kakor nedolžna, z najlepšo lilijo
nedolžnosti v svoji duši, v svojih
očeh, na svojem obrazu, svojih na-
stopih? Saj nam sama pamet pravi,
da je moral biti njen "pogled čist,
oko mirno", da je odsevalo iz nje-
ga "celo nebo".

Da, ustno izročilo pripoveduje,
da so bili vsi, ki so prišli v njeno
bližino, kar očarani njene miline.
Začutili so, da je nekaj več kot na-
vadni človek, navadna žena. O tem
nam priča dogodek, ko je žena sredi
množice naenkrat vsa navdušena in
prevzeta - morda je bila med mno-
žico celo Marija sama - zaklicala na
ves glas: "Blagor telesu, ki te je
nosilo in prsim, ki so te dojile!"

Legenda o Dizmi, desnem raz-
bojniku, pripoveduje, da je z gručo
tovarišev napadel sveto Družino na
begu v Egipt. Ko je pogledal Mari-

ji v obraz, ga je njena nedolžna mi-
lina tako prevzela, da je pokleknil
pred njo, ji dal darove in ji obljubil
varno pot do Egipta. Legenda pravi,
da si je Dizma zato zaslužil milost
spreobrnjenja na križu in mu je sam
Sin božji obljubil sveti raj.

Ravno ta "odsev nebes" v Mari-
jinih očeh je že dva tisočlet pred-
met tolikim slikarjem, ki ga pro-
učujejo in se trudijo vliti ga v po-
teze obraza, v Marijine oči na svojih
slikah. Prav po tem, koliko je kak
umetnik uspel v tem, cenimo tudi
vso sliko.

In slednjič: Kaj ni ravno lilija
božanske nedolžnosti v Marijini duši
to, kar nas tako vleče k božji Mate-
ri? To je, kar nas navdaja s češče-
njem, kar nam vliva v srce trdno
zaupanje do nje. Da, tudi nekatoliški
in celo nekrščanski svet čuti njeno
veličino, ki so jo izrazili skladatelji
v krasnih delih. Kolikokrat slišimo
celo iz brezbožnih postaj mile gla-
sove "Ave Marije". - In Marijine sli-
ke vidimo celo po poganskih hišah.

Vzrok tega pojava je - mislim -
samo privlačnost Marijine lilijske
nedolžnosti. Saj ne verujejo v njeno
božje materinstvo, v nič o njej. A
sila lilije jih nehote omami, jih pre-
vzame in tako tudi srce v blatu na-
šega grešnega sveta zapoje "Ave
Marijo".

O, koliko lepega nam pove o na-
ši nebeški Mamici Mariji naziv
njenih litanijah: "Mati nedolžna
prosi za nas!"

Znameniti skladatelj Haydn je bil velik prijatelj rožnega venca. Ne-
koč je dejal: "Ako ne morem več komponirati, vzamem v roke rožni ve-
nec ter grem z njim nekajkrat po sobi sem in tja. Nekaj zdravamarij
dovolj in že imam v glavi polno idej ter glasov, da jih komaj sproti napi-
šem v note."

Tudi skladatelj Mozart je rad molil rožni venec. Po vsaki svoji uspe-
predstavi se je zahvalil Bogu za uspeh z molitvijo rožnega venca.

Oktober 1951.

Samostanski poklic

P. Aleksander ofm

Na obisku sem bil pri neki družini, ko je ravno prišla septembrska številka našega lista. Prva opazka, ki je bila na jeziku staršev, ko so ogledovali slike in prišli do one naših klerikov na zadnjih platnicah, je bila: "Kje neki še dobite tako čedne mladeniče? Pa koliko jih je! Kar škoda jih je, ali ne?"

Opazka občudovanja, obenem pa grenko razodetje Bogu in trezno mislečim. Glej jih, ljudi božje! Kaj se ne spodobi, da se oglase za vinograd Gospodov zali mladeniči? Kaj naj bi jih bilo res škoda za najbolj vzvišeno delo na svetu?

Res povečini sodijo premnogi: za samostanski poklic, poklic posvečencev, naj se oglase le grbci, slepci, sploh ljudje, ki si v svetu ne morejo pomagati; škoda naj bi bilo utrpati cvet in ga presaditi v "grobnico", kjer ni "sončne luči", da bi mogel cvet pokazati vso svojo lepoto...

Čuditi se ni posvetnjakom, da ne privoščijo Bogu drugo kot obrane kosti. Katoličanu pa res ne pristaja beseda: škoda je fanta, škoda je dekleta, ki se zapira za zidove, odpoveduje zakonu in vsem posvetnim dobrinam ter hoče živeti v stanu, ki ni prav nič naraven, zdrav in prikupljiv.

Taka čudna opazka in vse njeje enake nič drugega ne kažejo, kakor to, da si daleč daleč od pravega ra-

zumevanja, zakaj si prav za prav na svetu. Kažejo, da ti nič prav ne diši delo za nadnaravnimi cilji, ki ga na zemlji imaš, da posvetiš dušo in vse dobrine zemlje le v toliko rabiš, kolikor ti nudijo pomoč za doseg tega končnega cilja. Z eno besedo: daleč si še od Boga, poganskega mišljenja si, z očmi in srcem zaverovan v dobroto grude, zvezde in kar je nad zvezdami pa je zate deveta vas...

Kaj je Bog le smetišnica, kamor spadajo ostanki in odpadki? Bog, ki je vse lepe stvari ustvaril, da v njih vidimo odsvit njegove kreposti, lepote in modrosti? Zakaj neki postavlja Cerkev v svoje postave o kandidatih tudi postavko, naj bodo čednega obnašanja, lepega značaja in tudi nepokvarjene postave, torej lepi za oči, um in dušo? Ker se Cerkev pač zaveda, da so služabniki božji sredniki večne Lepote. Ker so predstavniki Resnice, naj bodo sami pametni. Ker so pridigarji Ljubezni, naj v njih ne bo sledov in gub gneva. Ker so vodniki duš, naj bodo "prvina". Prvina je bila delež žetve, ki je bila pri vseh narodih, tudi poganskih, odmenjena božji službi. Prvi-

Vesela
trojka
lemontskih
klerikov

pijače, jedače, razvedrila in raznih sredstev lepotičenja in udobja, mi ni noben denar odveč. Ko pa gre za ceno duše in večnega življenja, stiskavam grošek z žalostnim obrazom, kot bi se vsak čas ločil od življenja.

Tako je tudi z dobrimi karitativnimi opravili: kar naprej naštevam Bogu, koliko stvari sem že zanj napravil in doprinesel. Toliko in toliko si mi dolžan, Bog; glej, da se izkažeš in me uslišiš v vseh mojih prošnjah, pametnih in nespametnih! Tako nekako se ponašamo proti Bogu. Merimo, cenimo, tehtamo, precejamo in štejeemo kot bi bili najradodarnější do Boga. Na klaftre visoko "rasto" naša dobra dela. Pa se še ne zavedamo ne, da je vse naše še tako dobro delo ničvredno, ker je opravljeno iz sebičnega namena in s skopim srcem, ki išče le obresti in stoteren dobiček.

"Pa koliko jih je!..."

Da, kar premalo klopi in stolov imamo po naših samostanih in semeniščih, toliko je naraščaja! In premalo je sob ter potrebnih zgradb zanje! - Ko bi bilo res tako...

Katoličanov je po vsem svetu 360 milijonov, duhovnikov pa 300.000. In kje so milijoni poganov, katerim morajo misijonarji kazati pot k resnici! Kje je tisto "ogromno" število? Posebno spričo dolge vrste Gospodovih delavcev, ki so bili pobiti po mnogih deželah v zadnjih letih.

Zakaj se neki duhovniki obračajo na dvajset, petdeset kongregacij čč. sester po vsej Ameriki, da bi našli dve ali tri redovnice-učiteljice za prenapolnjene šole? Zakaj matere predstojnice tako iščejo novih kandidatij za svoje ustanove, če jih je povsod preveč in se pasejo v brezdelju?

Po nekaterih škofijah škofje izobčujejo iz Cerkve starše, ki iz nemarnosti ne privoščijo svojim otrokom verske vzgoje. Kaj mislite, da je brez krivde mati, ki ne pusti

Zdrav duh v zdravem telesu! - Zato se naši kleriki o prostem času spravijo tudi nad žogo...

na ne po štetju, pač pa po kakovosti blaga.

Kaj na primer na Korejo Društvo Narodov pošilja same kljukce? Nepridiprave? Bebce, ki se še obračati ne znajo prav, kaj šele, da bi vedeli, kako izvojevati borbo proti nasprotnikom zemeljskega vesolja? In kako na vseh drugih vodilnih mestih in v poklicih skrbno rešetajo in preizkušajo ter zbirajo delovne in uporabne sile. Samo samostanski in duhovniški stan naj pobira, česar drugje več rabiti ne morejo!?

Bogu naj gre najlepše, Bogu naj gre samo kleno zrno! Bogu naj gre najlepše, kar premorejo naše kašče, naša mošnja in naše družine! To je zavest pravega katoličana.

Naj bo dovolj o tej nekatoliški krilatici: škoda jih je! Premotrimo drugo, v isti sapi in v istem stavku izrečeno: "Pa koliko jih je!"

Teh devet mladeničev vidimo na sliki in to naj bi bilo obilno število? Druga napaka, ki jo delamo. Oziroma spaka, ki nam v srce uhaja, kadar tehtamo delo za Boga in štejeemo opravke in žrtve, doprinešene za službo božjo. Grem v cerkev in komaj komaj iztisnem groš za podporo plemenitega dela, ki ga Cerkev vrši. Kar hudo mi je, če mi duhovnik s prižnice pove, da odtehtavam božje dobrote s peterimi ali deseterimi centi. Božje dobrote podcenjujem dobroti najmanjših in najbolj nevrednih uživanj. Ko gre za zemski užitek

Oktober 1951.

svojega otroka, da stopi v božje vrste redovnih učiteljic?

Jalovo je tožarjenje: nimamo verske tolažbe, nimamo duhovnih moči, nimamo katoliških učiteljic... če na drugi strani sebične duše zavračujejo mladeniče in mladenke in jim posmehljivo odgovarjajo, naj vendar ne mečejo svoje bodočnosti v jarek samostanskega življenja.

Prav je celo imela ona sestra redovnica, ki mi je pošepetala na uho, ko sem prosil za novo učiteljsko moč pri šoli: "Kje jih bomo vzeli? Pa bi duhovniki večkratspregovorili ljudem besedo o sestrskem poklicu!..."

Med tiskovinami, ki jih najdeš v premnogih cerkvah zadaj pod korom, kjer so na razpolago bodrilcem in budnikom katoliške akcije dobrega časopisja, najdeš zadnje čase vedno več tiskovin o poklicu. Drobne knjižice bodre starše in mladino za duhovniški in redovniški poklic.

Kar tri take knjižice sem našel nedavno v eni sosednih cerkva.

Koliko lepih misli in bodrilnih stavkov je nanizanih v njih. Sto

strani bi lahko napisal, če bi hotel napisati trezne odstavke, pobrane iz teh dragocenih knjižic.

V enem se vsi ti pisatelji strinjajo:

Ni le dolžnost škofov in redovnih predstojnikov, da si dobivajo novih Kristusovih žanjcev in žanjic. Dolžnost vsakega katoličana je, da pospešuje misijonstvo Cerkve. To pa stori predvsem s tem, da ceni duhovniški in redovni poklic ter skuša z vsemi močmi naravnati mlade duše, da se zavzemo za te poklice.

Bog ne kliče vedno z izrazitim klicem, kot je klical Savla in vodnike svojega ljudstva. Poslužuje se besed dobrih ljudi, poslužuje se vseh mogočih sredstev in poti, da spravi izvoljence v svoj vinograd. Zato naj vsak, kdor prisega na ime Jezusovo, pomaga Bogu z molitvijo, zgledom bogoljubnega življenja in žrtvami nadomestiti izpraznjena mesta božjih delavcev in delavk.

Najbolj pa lahko vzgoje poklice družine same, župnije same in duhovniki, redovne družine in sestrške hiše.

Dalje na strani 313

Služiti Bogu se pravi
kraljevati!..

Ko bi bila ta vrsta sester
še enkrat daljša...

Katoliške misionarke na Koreji preiskujejo bolnega dečka, ki mu, kakor izgleda, ta preiskava ni prav nič všeč.

Dečko na levi pa res z globokim priklonom pozdravlja novega berlinskega škofa Viljema Weskamma. Ali pa se med pozdravom praska po kolenu...
N 11

V mestu Marbury, Ala. so ustanovili redovno kongregacijo za dekleta katerekoli rase. To je prva taka kongregacija v Združenih državah. Na sliki vidite Zamorko in Kitajko v molitvi.

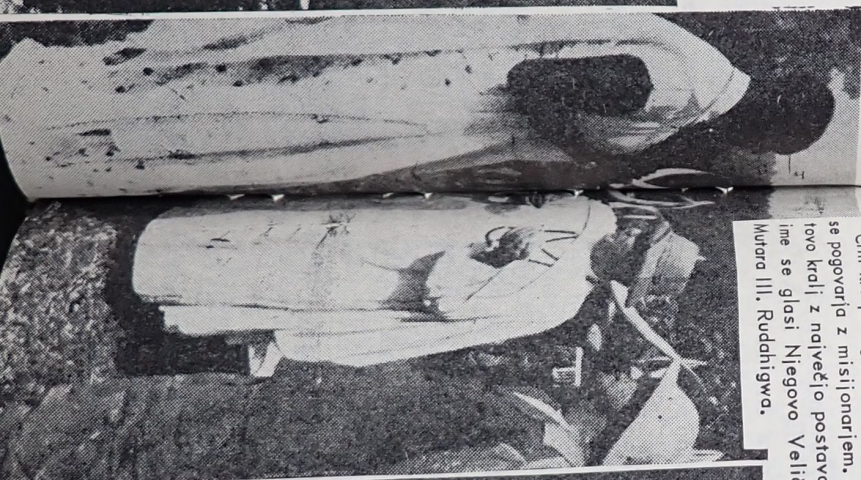
Črni kralji belgijske afriške provincije Ruanda se pogovarja z misionarjem. Je katoličan in gotovo kralji z največjo postavo na svetu. Njegovo ime se glasi Njegovo Velikanstvo Karel Leon Mutaro III. Rudadigwa.

Hči redovnica, oče redovnik. Oče je šestdesetletni John Ceboll, ki je stopil k frančiškamom po smrti svoje žene (leta 1944.) Na prvi pogled bi skoraj lahko rekel, da vidiš na sliki predsednika Trumana...

Znano je, da je bilo več sestra sv. Male Cvetke v samostanu. Ta slika vseh je bila posneta leta 1896, in je bolj malo znana. SV. Terezika stoji na desni. Druga od leve je m. Agneza, ki je poleni v visoki starosti umrla. Zivi še samo sestra Genovefa (Celina), ki je na sliki tretja od leve.

Sveti oče je sprejel v avdienco svetovnoznani basketbal-klub "Harlem Globe Trotters", ki zelo poredko izgubi igro.

PO

KRALJESTVU KRIŽA

Zastopniki španskih železniških delavcev v Madridu so se obrnili na Vatikan s posebno prošnjo. Njih želja je, naj bi dobili nov liturgični praznik in sicer praznik Kristusa-Delavca. Upajo, da bo sveti oče praznik ustanovil in ga razglasil za ves katoliški svet.

Ko bi res vsi delavci hoteli za zgledom velikega Delavca Kristusa!

Svetega Frančiška se je spomnil v nagovoru delegatov, ki so nedavno v San Franciscu podpisovali mir z Japonci. Guverner Kalifornije, Earl Warren, je dejal delegatom, da sklepajo o miru v mestu, ki nosi ime po svetem možu miru. "To mesto nosi ime in skuša posnemati svetega moža miru, moža, ki je izvršil dela velike ljubezni do ubogih, tlačenih in trpečih," se glase njegove besede.

Vredne so, da bi jih vklesali v spomenik, ki

naj bi ga postavili svetovnemu miru. Ko bi se ves svet ob teh besedah hotel spomniti svetega Frančiška in posnemati njegov zgled! Vsi bi imeli dovolj dela in jela, nikomur ne bi bilo treba izgubiti življenja na bojnih poljanah. Milijone, ki gredo za orožje in vojaštvo, pa bi lahko porabili v bolj koristne namene. Kaj pravite?

Egiptovski kralj Faruk je dovolil zidavo velike katoliške naselbine. Temelji so bili že blagoslovljeni. Naselje se bo imenovalo "Fatimsko mesto" in bo imelo lepo svetišče v čast Fatimski Mariji. Stalo bo prav tam, kjer je po ustnem izročilu živela med begunstvom v Egiptu sveta Družina.

Začetnik dela je generalni vikar kaldejskih katoličanov, msgr. Emanuel Rassam. Načrt je blagoslovil Pij XI., njegova izvedba pa dobiva darove iz vsega sveta.

V vseh stoletjih mohamedanizma Marija na tem kraju ni bila tako češčena kot danes. Zlasti od leta 1949., ko je kip Marije - Romarice obiskal Egipt. Vsi kristjani, katoliški kakor pravoslavni, molijo k Fatimski Materi božji. Pa tudi muslimani so se ji začeli priporočati. Saj poznajo Marijo iz korana, svojega svetega pisma, ki hvali Marijo kot "najpopolnejšo vseh

žena, izbrano od Boga, po Njem očiščeno in postavljeno visoko nad ženami vseh svetov".

Iz Tokya poročajo, da bodo kitajski komunisti izgnali iz dežele nadškofa Antona Riberija, papeškega internuncijskega za Kitajsko. Zlasti ga sovražijo od takrat, ko je javno nastopil proti komunističnim načrtom, da se mora Cerkev popolnoma podvreči režimu.

Nadškof Riberi je bil edini tuji diplomat, ki je po zasedbi rdečih čet ostal v Nankingu. Zdaj je od 26. junija v hišnem zaporu.

Zanimivost zase je, da sta arabskega izvora imena obeh krajev največjih prikazovanj Marijinih: Fatima in Lourdes. Arabci so vdirali preko Španije v Evropo in pustili svoje sledove v imenih. Ime Fatima izvira od Fatimitov (ime muslimanske dinastije, ki izhaja od Mohamedove hčerke Fatime). Lurd pa prihaja od arabskega plemena Al Ward (vrtnica), ki je bival v teh krajih v enajstem stoletju.

Hčerka našega predsednika Trumana je na svoji poti po Evropi obiskala tudi svetega očeta Pija XII. Seveda iz radovednosti, ne iz kake pobožnosti. Pa jo je papeževa osebnost

ZA CERKEV V OCEANIJI

vseeno prevzela. Ko so jo novinarji pozneje izpraševali, kako je bilo pri avdienci, ni vedela dosti povedati. Še celo ko so jo vprašali, če je pred svetim očetom pokleknila, kakor delajo navadno romarji, ni vedela odgovoriti. "Ah, bila sem tako iz sebe in tako polna vtisov, da se res nisem zavedala, kaj in kako..."

Zanimiva je zgodba iz življenja upornika Rocheforta, ki je bil obsojen na pregnanstvo v Novo Kaledonijo, med divjake. Ko si je prve dni izgnanstva ogledoval okolico, je mož srečal domačina-divjaka, ki pa je bil kristjan. Molil je rožni venec.

"Kaj? Da je ta bedarija o veri prišla celo sem med divjake?" se je glasno jezil. Domačin pa mu je mirno odgovoril: "Gospod, samo sreča za vas je, da je prišla! Drugače bi danes ne bili več živi, saj smo do sprejetja krščanstva jedli ljudi. Zdaj panam prava vera prepoveduje umor..."

V Španiji obstoja posebna ustanova z imenom Obra Catolica de Asistencia Universitaria (OCAU), ki podpi-

ra študente, begunce iz komunističnih dežel. Med zadnjim šolskim letom je ta ustanova pomagala skoraj 200 študentom iz vzhodnoevropskih držav s stanovanjem, hrano, obleko, zdravniško pomočjo in priliko za nadaljevanje študijev. Med temi študenti je 27 Hrvatov, 35 Poljakov, 3 Srbi, 12 iz Madžarske, 5 Čehov, 9 Slovakov, 2 Belorusa, 2 Georgijca, 1 Estonec, 8 Romunov, 1 Latvijec in tudi 18 Slovencev.

Nedavno so ameriški katoliški študentje darovali tej ustanovi lepo vsoto 125.000 pezov.

Budisti v Hirošimi na Japonskem, kjer je v zadnji vojni padla prva atomska bomba, so naprosili sami katoliške misijonarje, naj vendar pozidajo samostan, kjer bi stalno molili za mir. (O cerkvi in samostanu smo poročali v avgustu vi številki).

"Pa zakaj sami ne pozidate budističnega samostana za molitev?" so jih vprašali misijonarji.

"Katoliška molitev prihaja do nebes. Vi imate redovnice, ki znajo moliti na kolenih

vsak dan za božjo pomoč..." so odgovorili.

Marsikdaj tujci boljše čutijo in poznajo moč molitve, kakor pa mi sami.

Kitajski narodni poslanec in časnikar, ustanovitelj petih dnevnikov, dr. Či Juan Vang, se je dal na smrtnopostelji krstiti. Po krstu je pisal svoji ženi in otrokom: "Ozdravel sem! Odhajam v nebesa. Želim, da pridete tudi vi za menoj!"

Zdaj je na poti h katoliški veri tudi njegova družina.

Prva črna karmeličanka se je zavezala služiti Bogu z večnimi obljubami. Samostan stoji v Kabweju v Afriki. Tudi dve novinki sta črni domačinki. Sestre pripravljajo tla za ustanovitev posebnega "črnega Karmela", kjer bi bila redovna pravila prilagojena naravi črne žene.

Cerkev ni nikoli trudna, kadar išče poti do človeških duš in njih sreče.

MARIA

Prevedel
P. Odilo

GORETTI

MUČENKA SVETE ČISTOSTI

Med svetniškim procesom Marije Goretti se je izrazil Pij XII., da daje spregled od čudežev, ki so za proces potrebni, češ saj je Marijino življenje en sam velik čudež. To prav gotovo ni bila podkupljivost, saj s tem ni rečeno, da čudežev ni bilo. Če ni potrebovala čudežev svetnica za svoj proces, so jih potrebovali drugi, zato je čudežev po priprošnji Marije Goretti mnogo na seznamu. Na njeno priprošnjo je bil ozdravljen jetičen bolnik v zadnjem stadiju, ozdravila je legar in celo vrsto drugih bolezni. Neki mož, ki je izgubil delo, je s svojo ženo pokleknil in poklical na pomoč malo mučenko, ki je dobro vedela, kaj se pravi biti v družini brez kruha in je dobro poznala stisko siromakov. Družina je bila uslišana in oče je dobil takoj delo. Kmečka žena je imela hudo bolezen na vratu, notranjo golšo, in ji je tako pritiskalo na srce, da je komaj lovila sapo. Obrnila se je do Marije Goretti in ji je rekla: "Če si res svetnica, naredi, da bo nadležna in sitna stvar izginila!" Golša je res izginila. Samostanski brat iz reda pasionistov je imel na roki mrtev prst, ki mu je začel gniti. Postulator za proglašenje svetnikom Marije Goretti, tudi član reda pasioni-

stov, je prinesel relikvijo naše mučenke in se z njo dotaknil bolnega prsta: bolezen je takoj izginila. Neki mož je trpel ves čas hude bolečine v glavi: s čelom se je dotaknil kamna na grobu svetnice in bil je pri priči ozdravljen. Uboga mati, ki je imela bolnega otroka in je bila brez sredstev, se je zatekla k naši svetnici, ki je nekoč sama nadomestovala mater svojim bratcem in sestricam: otrok je takoj ozdravel.

Toda nobeden čudežev Marije Goretti ni večji od onega, da je spreobrnila svojega morilca.

Na dan dekličine smrti so morilca Aleksandra Serenellija odpeljali v Rim k zasliševanju in da bi ga zavarovali pred razburjenimi domačini. A malo manj kot v treh mesecih je bila zanimiva in živahna sodnijska razprava končana, dne 11. oktobra 1902. Aleksander je bil za odvetnike silno razborita stranka in na sodbi je bil skrajno kljubovalen in predrzen. Trdil je s posmehom na ustnicah, da je ubil Marijo samo zato, da mu ne bo treba skrbeti za

Oktober 1951.
svoje življenje, če bo dobil dosmrtno ječo. Advokati so začeli sumiti, da je fant zmešan. Res je fantova mati trpela na umobolnosti, enako eden njegovih bratov. Toda stari Serenelli je povedal, da je Aleksandrovi brat slučajno zbolel, ker se je nekoč preveč ustrašil; mater pa je žalost nad sinovo boleznijo omračila um. Aleksandra sta preiskala dva zdravnika specialista za duševne bolezni. Oba sta izjavila, da je v tem oziru popolnoma zdrav in torej za svoje dejanje tudi odgovoren.

Med vso obravnavo ni Aleksander pokazal niti najmanjšega znaka obžalovanja, ves čas se je izzivalno posmehoval. Obsodba bi se morala glasiti na dosmrtno ječo, ker pa fant še ni dopolnil enaindvajsetega leta, so ga mileje sodili. Sodba je bila razglašena na trideset let ječe in nato še tri leta policijskega nadzorstva, državljske pravice pa so mu bile odvzete za vselej.

Prva leta svoje kazni je mladi morilec preživel zelo lahkomišno. Pozneje pa je bil premeščen v Noto na otoku Siciliji, kjer je moral težko delati. Lomil je kamenje za ceste. Pri tem delu ga je nekoč obiskal škof Msgr. Blandini in z njim prijazno in očetovsko govoril. Pustil mu je nekaj katoliškega berila, med drugim tudi življenjepis njegove žrtve Marije Goretti, mučenke svete čistosti. Bral je, saj je imel vedno veselje do branja, seveda do slabega berila. Zdaj je prvič videl sebe in Marijo ter žalostno vlogo, ki jo je doigral v tej strašni drami. In kar nenadoma se je spremenil. Takoj je pisal škofu, javno je priznal svojo krivdo in povzdigoval Marijino nedolžnost in krepkost. Svoj položaj je označil kot pokoro, ker je naredil tako strahovit zločin. Razodel je svoje sanje, v katerih se mu je prikazala Marija Goretti. Prihajala je proti njemu po prekrasnem vrtu. V naročju je nosila lilije in mu jih

ponujala rekoč: "Vzemijih, Aleksander!" Vzel jih je in v njegovih rokah so se lilije spremenile takoj v plamene. Zdaj se je spomnil, kako je v smrtnem boju deklica obljubila, da bo molila za njegovo spreobrnjenje, kadar bo prišla v nebesa. In takrat je zapisal: "Upam na zveličanje, saj imam v nebesih svetnico, ki zame moli..."

Po nekaj letih je bil Aleksander zaradi vzornega zadržanja premeščen v milejšo ječo, dne 7. marca 1929. pa je bil izpuščen. Za tri leta so mu kazen skrajšali. Naselil se je v Torente di Ancona, blizu svojega rojstnega kraja. Pozneje je dobil službo pri sv. Blažu v Osimo.

Leta 1935 je v Corinaldu obiskal Marijino mater ter jo milo prosil odpuščanja. Stara žena mu je rekla: "Ker ti je Marijanca odpustila, ti odpuščam tudi jaz. Kako bi ti mogla odreči odpuščanje zdaj, ko ti je žal, ko ti je Marija odpustila že takrat, ko še nisi kazal nobenega obžalovanja!" Prihodnje jutro pa sta Marijina mati in Marijin morilec skupaj klečala pri obhajilni mizi...

Ko so Aleksandra vprašali, če je pripravljen pričati za nedolžnost dekleta pri njenem svetniškem procesu, je izjavil: "Mož kljub svojemu

Kesanje
je iz
desnega
razbojnika
napravilo
sv. Dizma.
Skesanega
in ponižnega
srca
Bog
ne zametuje.

Mati sv. Marije Goretti ginjena zre na krsto z ostanki svoje hčerke.

velikemu ponižanju: "Bom pričal! To je moja sveta dolžnost!" Njegovo pričevanje je bilo namreč bistvene važnosti in vrednosti. Šele na podlagi njegove izjave je bilo mogoče dekle prišteti med blažene in potem med svetnike. Saj bi drugače nikdar ne mogli vedeti, kako je prav za prav bilo. Postulator je izjavil, da Aleksander ni bil le pripravljen pričati zoper sebe in sebe osramotiti, temveč je celo sam želel vse povedati. Aleksander je takrat mnogo molil in bil zgleden katoličan.

Marija je svoje delo opravila dobro, zelo dobro. Aleksander je kmalu stopil v spokorni tretji red sv. Frančiška in zdaj živi tiho življenje pokore in dela kot uslužbenec v nekem kapucinskem samostanu v Italiji.

Dalje prihodnjič

+ + +

Oktobrska nedelja

Barvita svetloba jesenske nedelje
drhti v nepremično modrino neba;
pod žalostno goro sem romar samotni
v sijočo barvitost zlil košček neba.

V spokojni belini se hiše bleščijo
kot lepi obrazi odkritih ljudi;
pri slehernih durih bi lahko potrkal
za mizo moževal iz oči v oči.

Vsa zemlja zavita v prozorne koprene
prijetno diši od jesenskih sadov.
Na mestu stojim, se umerjeno zbiram,
opojen od grude zorelih sokov.

Cvetovi cvetijo na oknih in gredah
kraj hiš - rodovitnosti zemlje simbol.
Kot da bi vas prvikrat gledal, cvetovi,
se divim in čudim vse bolj in vse bolj.

Lado Piščanc

Marija nas vabi...

Veliko nemira je danes na svetu. Vzrok vsega nemira in vsega zla pa je greh. Ves nemir je prišel na svet po grehu. Zato je Marija, ko se je prikazala v Fatimi, vedno in vedno ponavljala: "Ljudje, nehajte Boga žaliti, nehajte grešiti!" Mnogi ne poslušajo glasu Cerkve, tudi ne opomina Fatimske Gospe. Zato pa Marija želi, da goreči kristjani zadoščujejo vsemogočnemu Bogu z molitvijo in pokoro.

grehe naše dežele! Ali na to kaj mislimo? Nujno je treba organizirati armado spokornikov pod praporom brezmadežnega Srca Marijinega, da nas kazenbožja morda ne bo zadela.

Kaj, če bi se naš list Ave Marija razglasil za poveljujočega generala te armade? Vsaj za slovenske družine? Vsaj za naročnike našega lista? Mešec oktober, posvečen Kraljici presvetega rožnega venca, bi bil tako primeren čas za to. Nikar ne začnimo klicati na pomoč šele takrat, ko bo streha nad nami gorela! Tudi za našo deželo se zbirra grozna nevihta. Slep je tisti, ki tega ne vidi in gluha je tisti, ki še ne sliši od daleč zamolklega bučanja bližajočega se viharja. Samo molitev sv. rožnega venca nas še lahko reši, je rekla v Fatimi Marija sama. Verižice in jagode rožnega venca moramo oviti okrog zemeljske oble, da se ne bo razpočila pod strahovito atomsko silo.

Marija je v Fatimi želela, naj molijo verniki za spreobrnjenje grešnikov. Posebno naroča Marija, naj molimo pobožno sv. rožni venec: "Molite vsak dan rožni venec v spravo in mir!"

Kdor ima dobro voljo in še ni vpisan pri svoji župniji ali kje drugje, naj izpolni spodnji listek in ga pošlje na uredništvo Ave Marije. Od časa do časa bomo objavili število prostovoljcev, ki so se velikodušno odzvali našemu vabilu v križarsko vojsko pravega rožnega venca.

V spolnjevanju tega Marijinega naročila so že po več katoliških deželah začeli zbirati vernike k dnevni molitvi sv. rožnega venca. Mnogi so se s podpisom zavezali, da bodo molili dnevno en del rožnega venca Mariji v čast in v spravo za vse grehe, s katerimi žalijo grešniki presveto Srce Jezusovo. Drugi, ki res nimajo časa, da bi molili ves del rožnega venca, so se obvezali, da bodo vsak dan zmolili vsaj eno desetko v isti spravnem namenu.

Kako je z molitvijo rožnega venca po naših družinah v Ameriki? V Kanadi so to križarsko vojsko molitve dopičice natančno speljali. Duhovniki sami so hodili po hišah in vpisovali družine za molitev rožnega venca. Pa tudi v Združenih državah se združujejo te armade molilcev sv. rožnega venca. Koliko je treba zadoščeovati samo za javne

VSAK DAN BOM MOLIL
SVETI ROŽNI VENEC

Ime /posameznika ali družine/:

.....

Naslov:

Oktobrski cvetki

P. Odilo ofm

Prve dni oktobra obhajamo god dveh svetnikov, katerih praznika se držita sicer skupaj, živela pa sta po času in kraju daleč narazen. Sveti Frančišek je živel ob koncu dvanajstega in začetku trinajstega stoletja, sveta Mala Cvetka pa bi lahko še danes živela, če ne bi tako mlada umrla. A po duhu sta si oba svetnika zelo podobna.

Sveti Frančišek je svoje mišljenje sam dobro zajel v svoje življenjsko geslo, ki se glasi: "Moj Bog in moje vse!". In pa v svojo tako imenovano Sončno pesem. V geslu, ki ga ni le ponavljal, ampak je tudi vse življenje z vso doslednostjo po njem uravnaval, je kratko izrazil svojo stalno pripravljenost: odpovedati se vsemu. Njegova pot je bila: v popolni vdanosti in v evangelijskem uboštvu služiti Bogu, ki je Frančiška sam poslal svoji Cerkvi v času, ko je bila bogata in bolj podobna svetnim kraljestvom, kakor

pa ubogemu Kristusu - Križanemu. Sv. Frančišek je s svojim življenjem in zgledom posegel globoko v svojo dobo in reformiral Cerkev. V svoji Sončni pesmi pa je razkril svoje otroško, preprosto srce, ki se vedno in povsod, prav ob vsaki stvarci, čuti Bogu blizu in zato vse stvari ljubi kot brate in sestre ter poziva k božji slavi.

Življenje svete Terezije, Male Cvetke, pa najlepše označuje napis na njeni nagrobni kapeli: "Ako ne postanete kakor otroci, ne pride te v nebeško kraljestvo!" Služila je Bogu ponižno, otroško pokorno. Vsa se je zaupala in predala ljubezni Jezusovi. Postala je svetnica, ker je uresničila besede Jezusove: Bodite kakor otroci! Spolnila je in še spolnjuje, kar je umirajoča obljubila:

Gospod naj te blagoslovi in te varuje.
 Naj obrne svoj obraz k tebi in naj se te usmili. Naj bo dober do tebe in ti da svoj mir. Bog te blagoslovi.

(Blagoslov sv. Frančiška.)

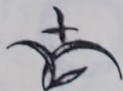

Oktober 1951.

Moje veselje v nebesih bo v tem, da bom na zemljo trosila dobrote...
 Oba oktobrska svetnika sta nam torej svetel zgled in vzor otroško zaupne vere, ki je prav v našem zamotanem času tako zelo potrebuje. Ta preprosta vera ne išče izrednih znamenj velikih del, temveč zvestobo v malem: spolnjevanje volje

božje v vsakdanjih dolžnostih. Ta vera z malimi žrtvami dela velike čudeže - čudeže zdravo svetih ljudi, božjih otrok sredi viharja življenja. O, kako je današnji svet ravno tega duha potreben!

Sveti asiški ubožec Frančišek in sveta Mala Cvetka, prosita za nas!

Končno sem odkrila svoj poklic in ta je: ljubiti Boga.
 Edino sredstvo za napredovanje na poti ljubezni je v tem, da ostanemo vedno prav majhni.
 Nikar ne mislimo, da bomo ljubezen našli brez trpljenja.
 Vse ljubim, kar mi pošilja Bog.
 Nobene druge želje nimam več kakor to, da bi Boga tako ljubila, da bi od ljubezni umrla.
 Samo ljubezen sem dala Bogu, zato mi bo tudi ljubezen vnil.
 Sv. Mala Cvetka

S strani 303:

Če bodo namreč posvečali malo več misli, malo več dobrovoljne agitacije tej prevažni zadevi.

Zakaj ne bi včasih kak redovnik prišel malo "v vas" in bi poučil mladeniče in mladenke o vseh neštetih prilikah poklicev v številnih redovniških ustanovah in duhovniških seminarjih?

Zakaj ne bi naše verske družbe, kot je na primer društvo Najsv. Imena, Marijina družba, Materino društvo... imele posinovljenca ali posinovljenko, kateri pomagajo na poti proti cilju - v Gospodovo delo?

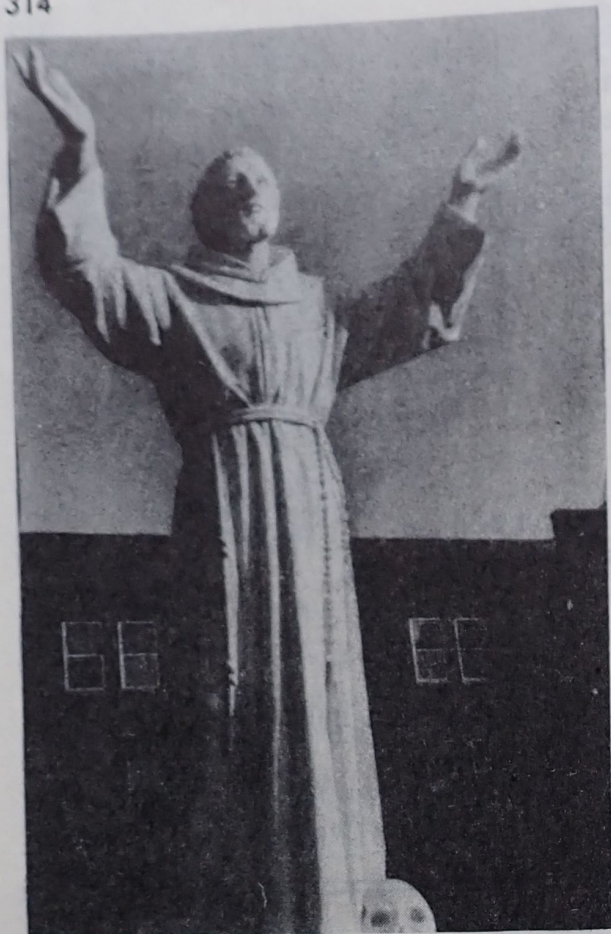
Zakaj nimajo nikdar nobenih štipendijev za duhovniški poklic, kot jih imajo za vse druge poklice?

Zakaj se ne organizirajo klubi ljubiteljev redovniškega poklica, ki bi gojili v mladih srcih veselje do samostanskega poklica? Duhovniki, sestre in starši bi lahko mnogo storili v tem oziru. - - -

Take misli imajo nanizane te knjžice v svojih odstavkih. In še mnogo drugih. Daj Bog, da bi vse obrodile tudi sad!

Sestra
 Cirila
 Zupan
 ob zlatem
 jubileju
 redovnega
 življenja.
 Samostan
 sv.Školastike,
 Chicago,
 dne 11. julija.

LEMONTSK

ODMEVI

Romarska sezona je minila. Naš sv. Frančišek pred samostanom bo v oktobru še sprejel svojotretjeredno skupnico, nato pa bo Lemont do maja bolj zase. Seveda s tem ni rečeno, da de bo nikogar k nam ali da se romarjev branimo. Vsak je dobrodošel in vem, da brez obiskovalcev ne bomo nikoli. Vsaj tretjeredniki se vsaki mesec enkrat pri nas zbero na shod. Izmed družin v okolici pa je prav gotovo največkrat med nami Stangerjeva iz Chicaga, zvesta Lemontu tudi v snegu. Bilo bi nam dolgčas, če

bine videli njihove kare pred samostanom ali Romarskim domom, tako smo se je navadli. Upamo, da tudi letos ne bomo vso zimo sami.

*

Naj se ob koncu sezone iskreno zahvalimo vsem, ki so nam vedno pomagali v Romarskem domu. Brez njih pomoči bi težko postregli romarjem. Prepričani smo, da bodo drugo leto zopet priskočili na pomoč. Bog plačaj.

*

Najna kratko opišem romanje Zveze oltarnih društev iz Clevelanda, ki je bilo dne 19. avgusta!

Ta dan je bil med nami tudi prevzvišeni g. škof dr. G. Rožman.

Veliko romarjev je prišlo že v soboto in je imel zanje sveto mašo g. škof. Mnogi so z velikimi žrtvami prišli tešča in so že ta dan prejeli sveto obhajilo. V nedeljo pa seveda nobenega ni manjkalo.

V soboto zvečer se je po govoru p. Odila in blagoslovu razvila procesija z lučkami proti jezeru. -Naslednji dan zjutraj je pridigal p. Kazimir, ob enajstih pa je pri votlini opravil slovesno romarsko mašo p. Benedikt Hoge, naš bivši komisar, zdaj v Johnstownu, Pa. na naši fari. Pridigal je g. škof. Popoldne seveda niso mogle izostati pete litanije, zvečer pa se je zopet razvila procesija. Tokrat se je romarjem pridružila tudi Marija Pomagaj sama. Milostno podobo so nosili naši kleriki. Romarji so se slovesno posvetili brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

*

Naslednje romanje (dne 26. avgusta) je priredila fara sv. Jurija v So. Chicago. Tudi živahen dan. Romarsko mašo je pri groti opravil p. Rafael, angleško pridigo pa je imel p. Leonard.

*

Kaj pa dan Medenega piknika? O, kljub bolj kislemu vremenu dopoldne se je nabralo veliko ljudi. V soboto zvečer običajna procesija, ki je vsem tako všeč. Slovesno romarsko mašo pri groti je ob enajstih opravil čebelar p. John. Kako ti to poje! Gotovo so ga poslušale tudi če-

Oktober 1951.

belice, četudi so panji prav na drugem koncu. Pridigal je voditelj romanj, p. Odilo. Popoldansko pobožnost je imel tudi p. John.

Potem pa piknik! Sestre so napekle piškotkov, da je bilo kaj. Tudi police za medstakakor vsako leto - okrasili sestra Marcijana in pa Salvatora. P. John pravi vsem Bog plačaj!

Popoldne je tako hitrominilo. Seveda v veselem pričakovanju, koga bo določil žreb. Pa jih je preveč, da bi se mogla sreča vsem nas mehnti.

*

Vsem izžrebancem iz srca čestitamo, za drugo leto pa želimo srečo takim, ki letos niso nič zadeli.

Nagrade bomo počasi razposlali. Seveda ne gre hitro in je dosti dela. Zato prosimo malo potrpljenja.

Vsi, ki ste kupili srečke, pa nič zadeli, boste dobili med "za enkrat v usta". Nočemo, da bi se prekislo držali.

*

Nekateri ste nam vrnili knjižice s tikci, češ da v njih ni števil. V pismu o pikniku so bile po pomoti omenjene tudi številke. Refljamo po imenih, ki jih napišete na knjižico.

*

P. Rafael, magister novincev, tudi letos ni brez dela. Še več ga ima kot pa lansko leto. Kar trije fantje so se

priglasili za noviciat, dva za slovaški in eden za lemontski komisariat. Dne 23. avgusta sta bila preoblečena fr. Avguštin (Jan) Antonich in fr. Vincencij (Michael) Gregenda, fr. Frančišek (Richard) Bridges pa je prejel redovno obleko dne 4. septembra.

Vsem trem želimo stanovitnosti v poklicu!

*

Na nedeljo dne 9. septembra so imeli fantje in možje Najsv. Imena fare sv. Štefana duhovno obnovo. Angleške govore je imel p. Alojzij, slovenske pa p. Odilo. Popoldne smo peli "slovenske" litanije v angleškem jeziku. Vsi so peli, saj so mladim vse melodije znane, le slovenskega besedila ne razumejo. Ko pa jim daš v roke angleško besedilo, pokažejo slovensko dušo: takoj vsa cerkev odmeva v večglasnem petju.

*

TRETJEREDNIKI!

Dne 7. oktobra bomo v Lemontu slovesno obhajali god našega serafinskega sv. očeta Frančiška. Ob enajsti uri bo pri Mariji Pomagaj slovesna sveta maša s pridigo. Popoldne ob dveh bo shod tretjega reda za vse okoliške tretjerednike: iz Chicaga, Jolietu, Waukegana in od drugih bližnjih krajev. Lansko leto je bilo prav lepo in upamo, da bo tudi letos. Na shodu bo podeljen papeški blagoslov, ki je

združen s popolnim odpuščanjem. Imeli bomo tudi češčjenje relikvije sv. Frančiška.

Z oktobrom bomo začeli zopet z rednimi tretjerednimi shodi na vsako prvo nedeljo v mesecu. Poleti so morali ti shodi zaradi romanj izostati.

*

Vsem, ki so nas v zadnjem času spraševali za molitvenike, sporočamo, da je priljubljeni molitvenik z imenom ZDRAVNIK MOJE DUŠE prišel iz knjigovезnice. Lahko ga zopet naročite v upravi Ave Marije. Cena knjižici z rdečo obrezo stane kot prej: \$ 1.75, dočim je z zlato obrezo pol dolarja dražji, torej \$ 2.25. Kar sporočite, kakšnega želite!

*

VEČNI POPOTNIK-

brat Antonin bo v oktobru obiskal naročnike Ave Marije v Jolietu in Waukeganu, država Illinois. Želimo mu srečno pot in srečen povratek s čim več novimi naročniki.

*

Spremembe v komisariatu po zadnji seji vodstva bom objavil prihodnjič. Omenim naj le to, da smo dobili slovenski frančiškani novo župnijo in sicer v Milwaukeeju. Začasno jo bo upravljal p. komisar Aleksander.

SREČA SE JE NASMEHNILA...

1. Frank GARTNER, Little Falls, N. Y.
2. Anton OGRINC, Cleveland, Ohio
3. Rose URBANCIC, Cleveland, O.
4. Mrs. M. STANONIK, Cleveland, O.
5. Mrs. P. OZBOLT, Chicago, Ill.
6. T. SUHADOLNIK, Barberton, O.
7. Mary GABRIČ, New York, N. Y.
8. Miss R. MARKEL, Browndale, Pa.
9. Mrs. A. JERMAN, Cleveland, O.
10. Eddie BERNICK, Detroit, Mich.
11. Agnes LENCOFSKY, Fontana, Calif.
12. Mrs. P. STRNAD, Costana, Calif.
13. Katarina KRIZE, Biwabik, Minn.
14. Louis JAGER, Indianapolis, Ind.
15. Mary SAFRAN, N. Braddock, Pa.
16. A. ZAGORC, Cleveland, Ohio
17. John POLZ, Cleveland, Ohio
18. Frances KOS, Joliet, Ill.
19. Helen KRAVCAR, Cleveland, O.
20. Marilyn BRUMMEL, Aurora, Ill.
21. Johana SESHNIK, Eveleth, Minn.
22. Jakob GRIMSIC, Waukegan, Ill.
23. Ivan TALIAN, Bethlehem, Pa.
24. Frank TREMPUS, Pittsburgh, Pa.
25. Mary POGORELC, Ely, Minn.
26. Mary GASPICH, Joliet, Ill.
27. Antonija ROZMAN, Baden, Pa.
28. Anna GORKOS, Cleveland, O.
29. G. TASSOTTI, Brooklyn, N. Y.
30. Greti MIKOLIC, Brooklyn, N. Y.
31. Mrs. Peter ANCEL, Joliet, Ill.
32. John SEVER, Chicago, Ill.
33. Mary ZGONC, Ely, Minn.
34. Mr. R. MARCOTTE, Kankakee, Ill.
35. Lucy GRIVETZ, Milwaukee, Wis.
36. Jennie GODEC, Cleveland, O.
37. Mary FINK, East Palestino, O.
38. Mary AUFDERKLAM, St. Mary's, Pa.
39. Anna SMRKE, Cleveland, O.
40. Theresa GORENCIC, Cleveland, O.
41. Mary STARICH, Greaney, Minn.
42. T. MIKETICH, Chicago, Ill.
43. Mrs. A. MLAKAR, Hibbing, Minn.
44. Frank ASH, Yocca Valley, Calif.
45. John LEGAN, Canon City, Colo.
46. B. REZIN, Kansas City, Kan.
47. Vincent SIMONČIČ, Cleveland, O.
48. Miha KOŠIR, Detroit, Mich.
49. Karolina BOYCE, Cleveland, O.
50. Fr. KOCEVAR, Enhaut, Pa.
51. Mary HROVAT, Cleveland, O.
52. Mary SOBOCHAN, Cleveland, O.
53. Katarina MAROVICH, Chicago, Ill.
54. Mary KRALL, Euclid, Ohio
55. Kenny B. WEYAND, Peru, Ill.
56. Tone BABNIK, New York, N. Y.
57. Frank HROVAT, Cleveland, O.
58. A. JAKSE, Chicago, Ill.
59. Rose KAPLAN, Pueblo, Colo.
60. John BRADAC, Euclid, Ohio
61. Mrs. J. SUSCHA, Sheboygan, Wis.
62. M. RUPNIK, Bridgeville, Pa.
63. Ana ROVAN, Johnstown, Pa.
64. Katarina ZADEL, Joliet, Ill.
65. Sr. Almerida MRENA, Natrona, Pa.
66. Frances SKALA, Ely, Minn.
67. Catherine ZAGAR, McDonald, Pa.
68. Franc BILBAM, Chicago, Ill.
69. Bobby GENS, La Salle, Ill.
70. John TURNER, Chicago, Ill.
71. Mrs. Mary GUBANC, Clev. O.
72. Ivanka SEVER, Cleveland, O.
73. Mary KOWALSKI, Argo, Ill.
74. M. ČAGRAN, Hicksville, N. Y.
75. Mrs. G. SCHMIDT, Hazel Park, Mich.
76. Mrs. F. BALOH, Cleveland, O.
77. Jennie ERJAVEC, Cleveland, O.
78. Johan SOMRAK, Marshfield, Wis.
79. F. ZAK, Cleveland, Ohio
80. A. PRYATEL, Carning, Calif.
81. Albert VERANTH, Ely, Minn.
82. M. HODNIK, Brooklyn, N. Y.
83. Agnes NEMANIČ, Mt. Carmel, Pa.
84. Rose MLAKAR, Lorain, Ohio
85. Marija GORŠE, Minneapolis, Minn.
86. Mrs. PAUL, Lorain, Ohio
87. Anton CHERNICH, Cromwell, Minn.
88. Mrs. J. KAROSICH, Eveleth, Minn.
89. N. N., Cleveland, Ohio
90. Rosemary DENSA, Chicago, Ill.
91. Miss Ana GRADISAR, Pueblo, Colo.
92. J. OBERSTAR, Cleveland, Ohio
93. Jane KRUMBERGER, Racine, Wis.
94. Katarina STULLER, Milwaukee, W.
95. Mrs. F. OSTRELICH, Cleveland, O.
96. Mr. Mrs. PAVSEK, Cleveland, Ohio
97. Alojzija RINK, ?
98. M. TEŽAK, Crested Butte, Colo.
99. Julija CVAR, Buhl, Minn.
100. Lucija LOZAR, Joliet, Ill.

Imenovani so bili izžrebani na lemontskem
Medenem pikniku. Želimo jim: **Dober tek!**

Kramljanje na zapečku

pisma, imate v Lemontu "Medeni piknik". Žal mi je, da se ga osebno ne morem udeležiti, a iz srca si želim videti Vaš lepi Lemont in obiskati Marijo Pomagaj. Mogoče mi bo ljubi Bogec tudi to milost naklonil, predno umrjem, da se mi bodo te srčne želje spolnile.

Rad bi imel srečo pri medenih nagradah. Prilegel bi se mi med od izseljeniških čebelic, ki so prišle čez morje delat novi domek, kakor tisoči slovenskih izseljencev in zadnja leta ubogih beguncev. - Pozdrav!

KAMLEH, Egipet - Pošilja Ana Winter: Še iz našega konca malo, pa čeprav živimo kar po starem! Zelo sem hvaležna mojemu rajnemu bra - tu, ki mi je iz Amerike poslal pred smrtjo veliko starih številc Ave Marije. Ne morem povedati, kako sem bila vesela in tudi drugi, ki so jih brali in jih še prebirajo. Kako težko čakamo vsake nove številke!

Tu pri nas je veliko neumnega govorjenja in prerokovanja: da se bo križ prikazal in angeli bodo žgali grešnike, dobri pa bodo videli tri dni, kako bodo grešniki goreli... In še več takih neumnosti. Ljudje se pa le dobe, ki vse verjamejo in še povečavajo in širijo. Raje naj bi več brali,

MESEČNI
MOLITVENI
NAMEN

ZA VEČJI USPEH PRIDIG

DETROIT, Mich. - Piše "Gorenjsko deklo": Zahvaljujem se Vam, da ste tudi meni poslali doslej mi še nepoznane srečke za med. Bog daj, da bi imela srečo in bi dobila sladkega medu vsaj za enkrat namazati kruh. Že kar mislim, da ga imam, pa ne vem, če bo kaj. - Rada bi enkrat videla tolikokrat imenovane ameriške Brezje, saj sem bila v domovini večkrat na pravih Brezjah, ko sem blizu Brezij doma. A zdaj mi še čas ne dopušča, da bi se podala na romanje. Vsak dan imam delo. Srečni so tisti, ki lahko obiščejo Marijo Pomagaj. Vse lepo pozdravljam!

JOLIET, Ill. - Pišeta John in Keti Dragovan: Oba se Vam lepo zahvaliva za prelepi list Ave Marija. Vedno ga rada prebirava in sva Materi božji na lemontskem gričku hvaležna zanj. Vsem, ki se trudite s temi zanimivimi stranmi, najino priznanje z željo, da bi bili uspehi vedno lepši in vsaki mesec več naročnikov. Bog z Vami!

SAN FRANCISCO, Calif. - Piše Anton Ivce: Kakor sem videl iz Vašega

NAŠI POKOJNI

Hermina BOSH, Baden, Pa.
 Ana GODEC, Pueblo, Colo.
 Jožef PEČEK, Pueblo, Colo.
 Raphaela JERŠIN, Pueblo, Colo.
 M.ZOTT, Cleveland, Ohio
 Jakob CUKJATI, Arma, Kans.
 Mary STRELL, Leadville, Colo.
 Jožef STEPIC, Cleveland, O.
 Avgust MESERKO, Cleveland, O.
 Peter PRAH, Chicago, Ill.
 Frances POŽAR, Cleveland, O.
 John VALENČIČ, Cleveland, O.
 Katarina BOBEN, San Francisco, Cal.
 Anton STERK, Sheboygan, Wis.
 Katarina OSTERMAN, San Fr. Calif.
 Frank DEŽELAN, Indianapolis, Ind.
 John KOCJAN, Sheboygan, Wis.
 Ursula CRNKOVIČ, Lemont, Ill.
 Frances LASCAR, Davis, W.Va.

NAJ†POČIVAJO†V†MIRU†AMEN

kaj je povedala Fatimska Marija in lepše živeli. Za to pa jih je bolj malo, ki bi se potrudili. Ljudje smo res čudni, ali ne? Raje prepustimo Bogu bodočnost in se vsak dan potrudimo za lepo življenje! Potem se nam tudi bodočnosti ni treba bati!

No, vidite, pa sem le malo pokramljala! Pravila sem prijateljici, da bom pisala, pa mi je rekla: To ni zate, ko nisi učena. - Pa Zapeček je naš in je kar fletno malo pokramljati.

Prisrčen pozdrav vsem zapečkarjem in vsem lemontskim patrom!

BARBERTON, Ohio - Piše Frank Smole: Oltarno društvo naše barbertonske fare se najlepše zahvaljuje za prijaznost in postrežbo oo. frančiškana. Enako vsem drugim, ki pomagajo v lemontskem romarskem domu. Vsi romarji smo bili tako zadovoljni, požutili smo se kakor doma. Prav vse je bilo prvovrstno: stanovanje in hrana. Kosilo je bilo cel banket. In vse

tako domače. Najlepša zahvala še enkrat in Bog plačaj vsem!

Ko smo odhajali z busom do doma, nas je naš g. župnik Rev. Jager blagoslovil na pot in nas izročil v varstvo Marije Pomagaj. Pa se je kar naenkrat na poti zgodila prometna nesreča. Lahko bi bili vsi mrtvi, pa se je le srečno izteklo. Kdor se Mariji pripo-roči, ni nikdar zapuščen.

OMAHA, Nebr. - Piše N. N.: Pošiljam Vam ključ od sobe št. 14 Romarskega doma. Šele v Chicagu sem videla, da ga je moja sopotnica vtaknila v torbico, namesto da bi ga oddala Vam.

Brala sem v Ave Mariji, da so nekateri ključe vzeli s seboj. Na, pa se je tudi meni. Saj človek ne bi verjel, pa se le zgodi. Prosim prav lepo, oprostite, saj pomota ni bila namenoma narejena. Pozdrave!

■ Nimamo kaj oprostiti, saj razumemo naglico, s katero se romarji odpravljajo. Bog plačaj za ključ! Veseli nas, da ste ono notico v našem listu o ključih in brisačah vzeli tako lepo, kakor smo mislili mi.

Prejeli smo namreč pismo nepodpisane, ki je obrnila našo notico na svojo skupino. Očita nam krivico in pravi, da je nje skupina prvič in zadnjič romala v Lemont... Čudni ljudje! Kako naj bi jim dokazal, da nisem mislil nje in sploh nikogar osebno? Morda bo verjela neimenovana vsaj to, da sem ono notico tiskal dva dni pred dnem romanja, ki ga omenja v pismu kot svoje romanje...

Urednik

JOLIET, Illinois - Piše Karolina Gregorčič: Da, nova cesta v Lemontu je pa res nekaj! Zares je vredno dati zanjo pet dolarjev in vsak lemontski romar bi moral seči v svojo denarni-

Oktober 1951.
 Sama dobro vem, kako je bilo teško hoditi po stari, po tistem ka-
 menju. Saj sem bila lani kar osem-
 krat pri Vas. Smo se jolietške žene
 zamenile, poklicale na telefon za ma-
 šo s prelepim petjem, pri katerem
 smo tudi same pomagale. Ko nismo
 mogle za sveto leto v Rim, smo šle
 pa na ameriške Brezje k Mariji Po-
 magaj. Najbolje je, da se v naših ča-
 sih izročimo Mariji.
 Tu pošiljam staro pesem, ki se
 jo spominjam:

Cel hrib se je tresu,
 k'je Jezus križ nesu.
 Tri rož'ce so zbrane
 za verne kristjane.
 Je venček spleten,
 od Marije posvečen:
 ta prva je Jezus,
 ta druga Marija,
 ta tretja svet' Jožef...
 Le prosi za nas!

KANSAS CITY, Kans. - Piše Anto-
 nija Kostelec: Dragi očetje frančiška-
 ni, dragi vsi v Romarskem domu! Saj
 si nisem zapomnila imen, ko sem bi-
 la julija pri Vas s skupino iz Kansasa.
 Tako nam je bilo všeč pri Mariji Po-
 magaj, le žal nam je, da smo se tako
 hitro odpravile domov. Zaradi smrti
 Mrs. Cvitkovič smo bile vse zmešane

K SLIKI: V junijski številki
 našega lista smo objavili članek
 p. Kazimirja: Dva v zlatu, ki
 govori o zlati poroki matere in
 očeta p. komisarja Aleksandra
 Urankarja ofm. Tu objavljamo
 sliko iz te slovesnosti v Dobovi
 pri Brežicah dne 6. maja. Za
 zlatoporočencema stoji drugi sin
 duhovnik, p. Konstantin ofm, ki
 je isti dan zlate poroke poročil
 brata Toneta in sestro Zinko.
 Urankarjevamama in ata sta bi-
 la gotovo vesela v krogu svojih
 otrok, ki so še ostali blizu do-
 ma.

in nervozne. V tisti naglici za bus
 sem celo pozabila plačati prenočišče
 za eno noč in sem bila prav taka kot
 tisti, ki so Vam odnesli ključe. Bog
 ne daj, da bi Mariji Pomagaj ostala
 dolžna. Zato zdaj pošiljam ček.

Kakšno povodenj smo imeli pri
 nas, ni mogoče povedati. Brat An-
 tonin si je vse ogledal, ko je bil tu.
 Od naše hiše smo gledali, kako je bi-
 lo vse zalito. Na srečo živimo neka-
 ko 150 čevljev višje.

EUCLID, Ohio - Piše Pepca Beri-
 čič: Zame je najlepši kot Amerike
 Vaš in naš Lemont, saj je resnično
 košček slovenske domovine.

Bog Vas živi vse skupaj!

CLEVELAND, Ohio - Piše Ivanka
 Kožely: Včasih so rekli: Kdor nima v
 glavi, ima pa v petah! Moj namen je
 bil, da bom sama prinesla srečke za
 medeni piknik v Lemont, pa sem jih
 pozabila seveda doma. Jih pa zdaj po-
 šiljam po pošti.

Ko sem bila tam pri Vas, pa tudi
 p. Johna in čebelic nisem nič videla.
 P. Odilo nas je tako zaposlil, da še
 misliti ni bilo čas na kaj drugega. No,
 saj je prav tako! Vsaj vemo, da smo
 na romanju. Upajmo, da se še vidi-
 mo pri Mariji Pomagaj. Še zdaj sli-
 šim p. Odilov glas: za njim mora vsak
 peti, pa četudi je napol mrtev od dol-
 gega pota. Prav lepa hvala vsej sa-
 mostanski družini in tudi Mrs. Roberts
 za njeno skrb in trud.

Mr. Anton Žitnik iz San Francisca, Calif. nam je -kakor že dolga leta - poslal sliko svoje rožne letnice. Čestitamo mu, da se kljub svojim osemdesetim letom vsakič potrudi vzgojiti tako zanimivost.

+++

Prosim, denite na zapeček še tele vrstice: Na romanju sem kupila rožni venec od neke žene, ki jih dela njen mož, mislim da v Barbertonu. Prosila bi jo, naj mi pošlje naslov, saj je gotovo naročena na Ave Marijo in bo brala te vrstice. Moj naslov je: 687 E. 156 St. Cleveland 10, Ohio.

SACRAMENTO, Calif. - Pošilja Mrs. Frances Radulovič:

Dolgčas se Fathru Johnu zdi, če ne vidi v Lemontu polno ljudi... "Čebelice-sestrice, bo kaj dosti medice za naše ljudi? Le pridne bodite, pa zvesto nosite to sladko medico za dobro potico! Bo dosti ljudi tu družga septembra: bo sveta nedelja in piknik bo spet, kot je že več let..." O, naš Father John vedno skrben je za dom. Čebelic nikdar ne pusti in grešne ovčice z medom sladi. Takole nas vabi in nam govori: "Bratci-zvonovi premilo pojo, v Lemont k Mariji Vas vabijo! Že dolgo imam za Vas skrbi, ko z medom polnim kanglice, da me že roka vsa boli... Le pridite na piknik vsi, medu se poln škaf dobi, da za sladko bo zdravilo, spomin obenem na Marijo,

ki naj nam varje vsepovsod ljubi naš slovenski rod." Pa čebelica pribrenči: Bzzzzzz... in mu veli: Father John, le brez skrbi! Šla sem po med daleč od doma in videla sem, da Amerika cela pripravlja se, da k Mariji poroma.

Mr. & Mrs. Rose ŠIMENC, Cleveland, O.
 FARA PRESV. SRCA J., Barberton, O.
 Lucy GNIDICA, Cleveland, O.
 Gertrude MLAKAR, Aurora, Ill.
 Josephine STRUNGE, Cleveland, O.
 Frances TURK, Pueblo, Colo.
 N.N., Cleveland, O.
 Mary KOČMAN
 Matt GRILL, Chicago, Ill.

Pet-dolarški klub Baragovega doma

Mrs. M. MARINČIČ
 Mrs. MEGLAC, Cleveland, O.
 Agatha MOZINA, Turtle Creek, Pa.
 Mary FILIPOVIČ, Cleveland, O.
 Mary LINC, Cleveland, O.
 Joseph STEPANICH, Cherryvale, Kan.
 Mrs. A. GUBANC, Cleveland, O.
 John DOBRAVC, Franklin, Kan.
 Charles HOČEVAR, Cleveland, O.
 Mary HORVAT, Cleveland, O.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

ZA LUCKE—Po \$5: J. Turk, Mrs. A. Gubanc, A. Janchar, F. Petric, J. Markel; po \$3.50: M. Speljeh; po \$3: B. Strahan, A. Mavri, F. Pirman; po \$2: M. Babich, J. Mramor, N. N., M. Schubol, R. Zerdin, M. Skul, A. Koprivnik, J. Kebe, J. Bolob, M. Kovach, F. Turk, T. Plos; po \$1.50: F. Winkler, A. Cherne; po \$1.15: F. Ular; po \$1: A. Dosch, L. Sraj, M. Kausek, J. Kepic, A. Jakic, A. Nemgar, N. Debevc, M. Dreflak, T. Dezelan, A. Kamnikar, R. Strombar, U. Lovsin, K. Plantar, B. Gasper, Mr. Mrs. A. Urbanc, M. Kokalj, Mrs. Luskovich, M. Kapshe, A. Pipan, F. Siska, M. Vidmar, N. N., M. Susa, A. Pirc, Mrs. L. Kallen, M. Udovich, A. Kazel, A. Major, M. Linc, M. Strumble, F. Kastigar, P. Podgornik, A. Miklavcic, M. Jeretina, F. Holst, M. Jelarcic, A. Franciskovich, A. Rauch, A. Zadnik, M. Marino, P. Prah, Mrs. A. Somrak, Knasez Fam., A. Zorko, J. Pristavec, H. Bosh, J. Spolar, F. Lindic; po \$1.50: Mr. Mrs. J. Perkovich, J. M. Poje, J. Tegel, F. Prosnick, F. Marolt, A. Grahek, A. Mlekans, M. Dolanc, M. Kozel, A. Preloznik, A. Kozlevcar, F. Stergas, F. Slapnicar, M. Bandek, M. Bradeska, M. Kovac, J. Peshel; po .10¢: A. Podobnik.

Ostali prihodnjič.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO - Po \$ 25: M. Polutnik, Po \$ 15: A. Schmuk, Po \$ 10: A. Vahcic, A. Udovich, F. Novak, A. Fortuna, J. Kolenc, J. Luzar, A. Osterlich, Po \$ 6: J. Smrdel, Po \$ 5: M. Hocevar, M. Knez, M. Levar, F. Petric, J. Lindic, M. Jenko, F. Stegu, A. & M. Strukel, Mrs. Kozar, M. Oblak, M. Lavtizar, M. Planinsek, M. Munira, M. Prijatelj, J. Azancic, Po \$ 3: M. Ortar, M. Kobe, M. Kopac, O. Anzic, Po \$ 2.50 J. Strah, J. Gruden, Po \$ 2: F. Petrovcic, A. Mozina, F. Adler, L. Pancur, T. Znidarsic, M. Grivetz, V. Fidel, Po \$ 1.50 F. Kovacic, Po \$ 1: J. Golobic, R. Koporc, R. Krall, A. Oratich, L. Vidmar, F. Shega, N. N., K. Mikulic, M. Muhic, M. Kepa, Po 50¢ M. Anzicek, M. Kristo, F. Shebenik, M. Sofran, F. Petric, A. Skerjanc, Po 15¢ N. N.

ZA BARAGOV DOM— Po \$ 2: J. Femec, J. Cimperman, Po \$ 1: R. Urbancic, M. Noda.

ZA CESTO: \$25: Romarice iz Jolieta; Po 10\$: Družina Ovca; Po \$5: Rose Krall, Mary Stiglitz, Mary Pogacar, Mary Sain, Antonia Komick, Antonia Utenich, Lucy Gnidica, Mary Gerl; Po \$3: Mary Lavtizar, Frank Perko, Jennie Hittl, F. Horvat; Po \$2.50: Mary Sajovic; Po \$2: Jennie Luzar, Frank Gosak, Josephine Cimperman, Po \$1: Mrs. Skubic, Mrs. M. Noda, Josephine Femec, Agnes Smuk, J. Kozelj, Mary Mihelcic; Po \$0.75: Peter Jelar.

DAR LISTU - Po \$ 5: F. Cerar; po \$ 3: M. Smole; Po \$ 2.50 F. Urankar, F. Hren, Po \$ 2: Mr & Mrs. Tursich, B. Komovk, Po \$ 1: M. Ross; O. Ansic, M. Zaletel, Po 50¢ S. Gainer; J. Bernot.

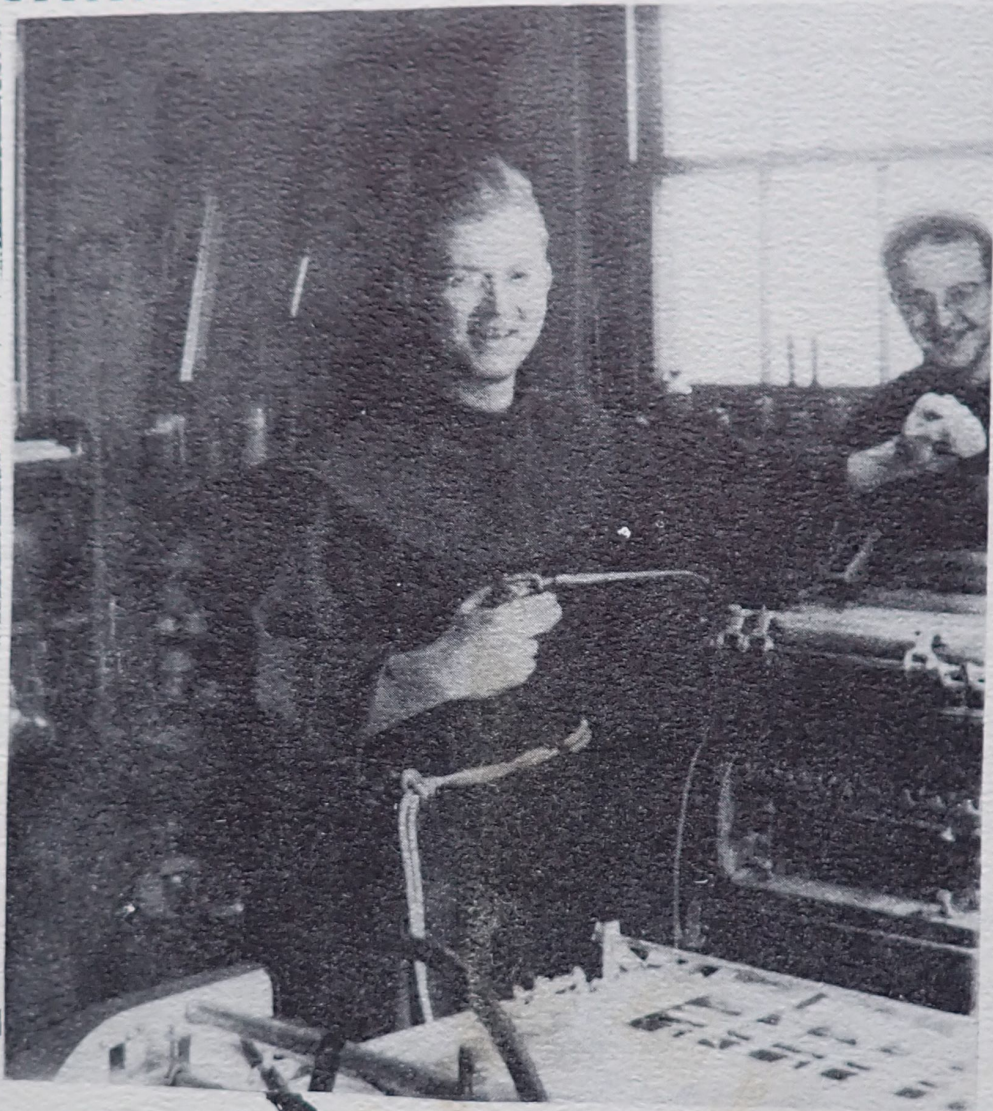
ZA BARAGOVO ZVEZO—Po\$3; J. Steblaj, J. Mlakar, F. Korenchan, Po\$2; Rev. J. E. Schiffrer, Po\$1; M. Gorup, J. Zaman, L. Prince, Po 50¢ N.N.

Izredna APOSTOLATA SV. FRANCISKA objavimo drugič.

ZAHVALE: Materi božji, sv. Jožefu, sv. Judi Tadeju, sv. Antonu in še nekaterim svetnikom se jako zahvaljujejo Jakob Bučar, N. N., Anna Pihar, Joze Skerjanc, Mary Mervar, Mrs. Louis Bučar, Mrs. A. Cerček, Mrs. J. Marčec, Mrs. Kovačič, Družina Jeretina, Mrs. Kozar, Mary Planinšek, A. Prah, M. Bulgar, Mrs. A. Ostrellich.

ZA SVETE MAŠE - Po \$ 30: J. Kolenc, Po \$ 25: A. Krall, Po \$ 24: A. Gorkos, Po \$ 20: A. Nemen, A. Bolden, A. Gliha, Po \$ 15: K. Zvec, Po \$ 14: A. Pucelj, Po \$ 12: I. Sever, Po \$ 11: Sisko, Fam: Po \$ 10: M. Florjanc, A. Trenta, H. Zgajnar, M. Sajovec, M. Zagar, Mrs. Porenta, M. Hribar, A. Pozeglav, J. Fink, R. Krall, J. Knez, M. Rogel, A. Uretich, Po \$ 9: P. J. Laurich, Po \$ 8: M. Oglin, A. Fortuna, J. Roberts, L. Cemazar, F. Star, Po \$ 7: M. Rolich, K. Golinar, K. Mrkolja, M. Bojc, M. Monira, A. Shmuk, M. Vessell, A. Pechek, R. Gorup, Po \$ 6.50 J. Gerzin, M. Klobuchar, Po \$ 6: A. Kuhar, Mrs. Skubic, M. Lavtizar, Po \$ 5: M. Zott, M. Knez, J. Planinsek, J. Jager, L. Grabelsek, N. N., B. Skopic, M. Davidson, J. Peternel, M. Gerl, Mrs. Benda, M. Holmes, Bonjko, Fam: M. Modic, S. Potocnik, Mrs. Kovacic, F. Mejse, R. Yartz, N. N., M. Novak, M. Pecnik, Mrs. Lezar, M. Prhne, Mrs. Pozarelli, T. Potokar, M. Kaplan, M. F. Rupar, M. Frank, J. Velikonja, A. M. Strukel, J. Cimperman, J. Zupancic, Mrs. Struna, Mrs. Linto, M. Planinsek, Mrs. Urbancic, V. Ovca, M. Petelin, A. Zagar, C. Vergas, R. Simenc, S. Forti, M. Zobec, A. Cucjati, M. Caserman, M. Bizjak, Mr & Mrs. Hocevar, Mrs. Bostnar, Po \$ 4.50 A. Mehelic, J. Anzich, W. Ozbolt, Po \$ 4: L. Jalovec, A. Bencin, F. Zupec, R. Bergles, J. Bratkovic, Mrs. Pucelj, M. Bovek, A. Komich, Mrs. Troha, T. Martincic, J. Kastelic, M. Stark, N. N., G. Opeka, Po \$ 3: G. Urbas, F. Hocevar, J. Vidmar, C. Barboric, J. Skerl, U. Lovsin, L. Hren, A. Sushman, H. Ausserer, F. Kriznik, M. Gorse, A. Lesca, J. Oberstar, F. Gartner, M. Starha, J. Basnik, K. Kostelech, F. Novak, M. Shiltz, M. Kopla, M. Noda, F. Perme, Mrs. Zakrajsek, J. Femec, M. Zupancic, Mrs. Cerchick, C. Turk, M. Volpe, L. Cimperman, Mrs. Grze, A. Tansel, J. Zupancic, A. Gruden, H. Segar, M. Prijatelj, K. Gromovsek, J. Kocin, M. Anzicrk, J. Glivar, A. Komotar Perc, Fam: Po \$ 2.50 J. Ozanic, Po \$ 2: T. Shircel, J. Sasek, M. Gorup, Mr & Mrs. Tursich, A. Rus, H. Osaben, F. Vergar, J. Bovitz, J. Menart, A. Peterlin, L. Repar, F. Svetko, A. Gradisa, N. N., K. Bayuk, Mrs. Kristo, J. Lozar, M. Zagar, M. Palcic, Mrs. Poje, I. Dedek, Mrs. Mezerko, F. Istinic, Mrs. Strukel, J. Poje, A. Rolich, Mrs. Kancic, R. Cimperman, Mrs. Streidar, I. Urbancic, Mrs. Draslar, M. Bratkovich, Mrs. Grdina, M. Zaleltel, M. Bolon, F. Kim, Mrs. Bregar, F. Sajovec, A. Sernel, J. Luzar, U. Stormole, M. Znidarsic, A. Prah, T. Grum, L. Izanec, Mr. Brodnik, J. Koznik, M. Tursich, A. Simonich, Mrs. Jalovec, A. Kocevar, F. Vregar, M. Globokar, R. Slabalec, Mrs. Sirk, J. Mlakar, R. Skiff, A. Zorman, R. Krall, J. Turk, A. Antosiewicz, L. Yalotz, M. Turk, A. Sterk, M. Pangre, J. Hittl, J. Tercek, L. Oreznik, A. Kotchevar, M. Centa, J. Pritelkel, K. Kambic, Po \$ 1.50 J. Hren, M. Rus, M. Hribernik, G. Muhic, Mrs. Pevic, C. Lavrich, K. Kristem, M. Shvab, F. Kragel, Po \$ 1.15 F. Uchar, Po \$ 1: R. Pucel, A. Peterlin, B. Klobezen, H. Stampfel, A. Kosir, M. Povirk, M. Kocevar, K. Roberts, A. Kominski, M. Kavsek, M. Moher, K. Shuster, Mrs. Gerdovich, J. Rojc, M. Sluga, E. Kambic, Mrs. Monira, K. Golinar, M. Kohman, J. Cimperman, J. Goidic, A. Pozeglav, J. Perkovic, U Budic, L. Vouk, M. Kajfes, M. Moze, Pavik, Fam: Mrs. Kavsek, M. Coleman, D. Fridrich, V. Lindic, J. Avsec, M. Cervan, M. Linc, Mrs. Puzel, V. Pajk, A. Habjan, M. Evetz, M. Skrtul, R. Eyrich, A. Hochevar, M. Hochevar, M. Jacklich, J. Cesar, J. Brickner, F. Roltz, M. Kocman, M. Kocjan, A. Butkovic, J. Jarc, J. Strubel, M. Marincic, T. Migvar, F. Krebelj, M. Jerab, A. Treven, J. Lipersick, J. Hocevar, A. Miller, M. Pisek, A. Droll, M. Papesch, K. Sakovich, E. Gilna, J. Hocevar, M. Zore.

*Bi se
pridružil?...*

**Sinovi
slovenskih
staršev!**

Redovni bratje pomagajo duhovnikom. Tudi v lemontskem samostanu Marije Pomagaj je dosti dela v tiskarni, kuhinji, pralnici, na farmi... Bi se morda pridružil veselemu bratu in posvetil svoje življenje Bogu v frančiškanskem redu? Piši na spodnji naslov!

The Brothers in the Franciscan Order help the priests in their work. Here in Lemont they work in the printery, the kitchen, in the laundry, on the farm... Would you like to join this smiling Brother, and dedicate your life to God? For full particulars write to: Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois